

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA ÚČETNICTVÍ A DANÍ

Daňové a odvodové zatížení osob samostatně výdělečně činných v České republice
Tax and Charge Burden of Self-employed Persons in the Czech Republic

Student:

Lucie Cmorjaková

Vedoucí bakalářské práce:

Ing. Michal Krajňák, Ph.D.

Ostrava 2018

Zadání bakalářské práce

Student:

Lucie Cmorjaková

Studijní program:

B6208 Ekonomika a management

Studijní obor:

6202R049 Účetnictví a daně

Téma:

Daňové a odvodové zatížení osob samostatně výdělečně činných v
České republice
Tax and Charge Burden of Self-employed Persons in the Czech Republic

Jazyk vypracování:

čeština

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
2. Daňová soustava České republiky se zaměřením na daň z příjmů
3. Systém sociálního a zdravotního pojištění
4. Analýza a vyhodnocení daňového zatížení konkrétní OSVČ
5. Závěr

Seznam použité literatury

Seznam zkratk

Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce

Seznam příloh

Přílohy

Seznam doporučené odborné literatury:

ČERVINKA, Tomáš. *Zdravotní pojištění zaměstnavatelů, zaměstnanců a OSVČ s komentářem a příklady* 2016. 8. vyd. Olomouc: ANAG, 2016. 160 s. ISBN 978-80-7263-999-1.

KUBÁTOVÁ, Květa. *Daňová teorie a politika*. 6. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2015. 276 s. ISBN 978-80-7478-841-3.

ŠIROKÝ, Jan. *Základy daňové teorie s praktickými příklady*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2015. 128 s. ISBN 978-80-7478-785-0.

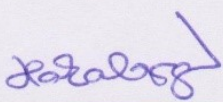
Formální náležitosti a rozsah bakalářské práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Michal Krajňák, Ph.D.**

Datum zadání: 24.11.2017

Datum odevzdání: 11.05.2018

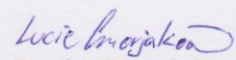

Ing. Jana Hakalová, Ph.D.
vedoucí katedry

prof. Dr. Ing. Zdeněk Zmeškal
děkan fakulty

Prohlašuji, že jsem celou práci vypracovala samostatně. Přílohy č. 1, 2, 3 a 4 mi byly dány k dispozici.

V Ostravě 11. 5. 2018

Lucie Cmorjaková

Obsah

1	Úvod	5
2	Daňová soustava České republiky se zaměřením na daň z příjmu	7
2.1	Funkce daní	7
2.2	Daňová soustava České republiky	8
2.3	Daně z příjmů (důchodové)	9
2.4	Daň z příjmů fyzických osob	9
2.4.1	Poplatník daně	12
2.4.2	Předmět daně	13
2.4.3	Základ daně	14
2.4.4	Sazba daně	15
2.4.5	Nezdanitelné části základu daně	16
2.4.6	Slevy na dani	16
2.4.7	Daňové přiznání	19
2.5	Daň z příjmů právnických osob	19
2.6	Majetkové daně	21
2.6.1	Daň z nemovitých věcí	22
2.6.2	Daň z nabytí nemovitých věcí	24
2.6.3	Silniční daň	25
2.7	Nepřímé daně	27
2.7.1	Daň z přidané hodnoty	28
2.7.2	Spotřební daně	29
2.7.3	Energetické daně	30
3	Systém sociálního a zdravotního pojištění	31
3.1	Sociální zabezpečení	31
3.1.1	Pojistné u OSVČ	32
3.1.2	Pojistné u zaměstnavatelů	34
3.1.3	Pojistné u zaměstnanců	34
3.2	Veřejné zdravotní pojištění	35
3.2.1	Pojistné u OSVČ	36
3.2.2	Pojistné u zaměstnanců a zaměstnavatelů	37
4	Analýza a vyhodnocení daňového zatížení konkrétní OSVČ	38
4.1	Model A – uplatnění skutečných výdajů	39
4.2	Model B – uplatnění výdajů procentem z příjmu	41
4.3	Model C1 – spolupracující osoby – manželka	43
4.3.1	Model C2 – spolupracující osoby – manželka	46
4.4	Model D1 – spolupracující osoby – děti	48

4.4.1	Model D2 – spolupracující osoby – děti.....	51
4.5	Model E – spolupracující osoby – manželka, dítě.....	52
4.6	Konečné srovnání výsledků.....	55
5	Závěr.....	57
	Seznam použité literatury	58
	Seznam zkratk.....	60
	Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce	
	Seznam příloh	
	Přílohy	

1 Úvod

Daně jsou nejvýznamnější příjmovou položkou státního rozpočtu. Mezi tyto daňové příjmy je zahrnuto také sociální pojistné, které má největší podíl na celkových daňových příjmech. K dalším významným příjmům můžeme zařadit například daně z příjmu a výnosy z nepřímých daní.

Tato práce je konkrétněji zaměřena na daň z příjmu, která se týká každého ekonomicky aktivního jedince České republiky. Každý občan, který dosahuje příjmů, musí tuto daň státu odvést. Jeden z hlavních důvodů, který vedl k volbě daného tématu, je jeho aktuálnost, neboť se dotýká téměř každého jedince a je zde možnost využít znalost problematiky v praxi. I přes to, že je daň z příjmů asi jednou z nejsložitějších daní Českého daňového systému, je tato problematika poměrně zajímavá a pestrá. Existuje řada možností, jak legálně snížit nebo optimalizovat daňovou povinnost poplatníka.

Cílem této práce je analýza daňového a odvodového zatížení osoby samostatně výdělečně činné v České republice a možnosti optimalizace tohoto zatížení, které je možné uplatnit v podmínkách dle platné legislativy České republiky a následná komparace jednotlivých možností.

Bakalářská práce kromě úvodu a závěru obsahuje další tři dílčí kapitoly, z nichž dvě jsou čistě teoretické a poslední z nich je praktická.

První teoretická kapitola se zabývá daňovou soustavou České republiky se zaměřením na daň z příjmu. Začátek kapitoly je věnován definici daně a jejím funkcím. V další části kapitoly je charakterizována daňová soustava České republiky, v členění na daně přímé a nepřímé. Tato kapitola práce se věnuje podrobnějšímu rozboru jednotlivých daní. Deskripce daní je zaměřen především na důležité pojmy, jako je předmět daně, poplatník, základ daně, sazby daně a dále na základní pravidla pro placení jednotlivých daní. Stěžejní část kapitoly je daň z příjmu a z toho důvodu je tato daň charakterizována podrobněji než ostatní daně. Jsou zde například uvedeny možnosti podnikání v České republice a způsoby evidence podnikatelské činnosti z hlediska odvodu daně z příjmů.

Druhá teoretická kapitola je zaměřena na odvodový systém České republiky, je zde tedy charakterizováno pojistné na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění. Jsou zde uvedeny především informace o plátcích pojistného, sazbách, vyměřovacích základech a minimálních měsíčních zálohách.

V poslední kapitole budou teoretické poznatky z předchozích kapitol aplikovány na praktický příklad. Tato část práce je zaměřena na daňovou povinnost vybraného podnikatele, dále zde jsou znázorněny všechny možnosti daňové optimalizace a je zde

provedena analýza a vyhodnocení daňového zatížení tohoto podnikatele. V práci jsou používány konkrétní a reálná čísla podnikatele.

V bakalářské práci jsou použity metody deskripce, analýzy a komparace.

2 Daňová soustava České republiky se zaměřením na daň z příjmu

S daněmi se v určité podobě setkáváme všichni. Existuje značné množství definic daně, které se liší dle autora, ale také dle odvětví, ve kterém daný autor působí. Nejčastěji se však definuje jako povinná, nenávratná, zákonem uložená platba, která plyne do veřejného rozpočtu. Je neekvivalentní a zpravidla neúčelová.

Nenávratnost se projevuje tím, že daň zůstává státu a nevrací se zpět k poplatníkovi, tímto se také daň odlišuje od půjčky.

Povinná je z toho důvodu, že její platba je stanovena zákonem a je tak omezena svoboda jedince tím, že představuje krácení jeho osobního majetku.

Neekvivalentnost znamená, že jednotlivec nespotřebuje veřejné statky ve stejné hodnotě, v jaké se podílí na společných příjmech.

Neúčelová je proto, že nikdo předem neví, na co budou tyto finanční prostředky použity.

2.1 Funkce daní

Úloha daní v ekonomice je v nejužším pohledu zcela zřejmá, spočívá v zajištění příjmů do veřejného rozpočtu a umožňuje provádění zamýšlené fiskální politiky. Daň by tedy především měly v ekonomice napomáhat veřejným financím a mohou plnit celou řadu funkcí, mezi nejdůležitější patří tyto následující funkce:

- alokační,
- fiskální,
- redistribuční,
- stimulační a
- stabilizační.

Alokační funkce se uplatňuje, když trh projevuje neefektivnost v alokaci zdrojů. Tato funkce znamená buď vložení prostředků tam, kam jich trh vkládá málo nebo naopak odejmutí prostředků z oblastí, kde jich je příliš mnoho (Kubátová, 2015).

Fiskální funkce je funkcí primární a představuje schopnost naplnit veřejný rozpočet.

Smyslem **redistribuční funkce** je přesunout část důchodů a bohatství směrem od bohatších jedinců k chudším.

Stimulační funkce využívá toho, že daně jsou subjekty vnímány zpravidla jako újma, a jsou tak ochotny udělat hodně pro to, aby své daňové zatížení omezily. Proto stát subjektům poskytuje různé formy daňových úspor nebo je naopak vystavuje vyššímu zdanění (Vančurová, Láchová, 2016).

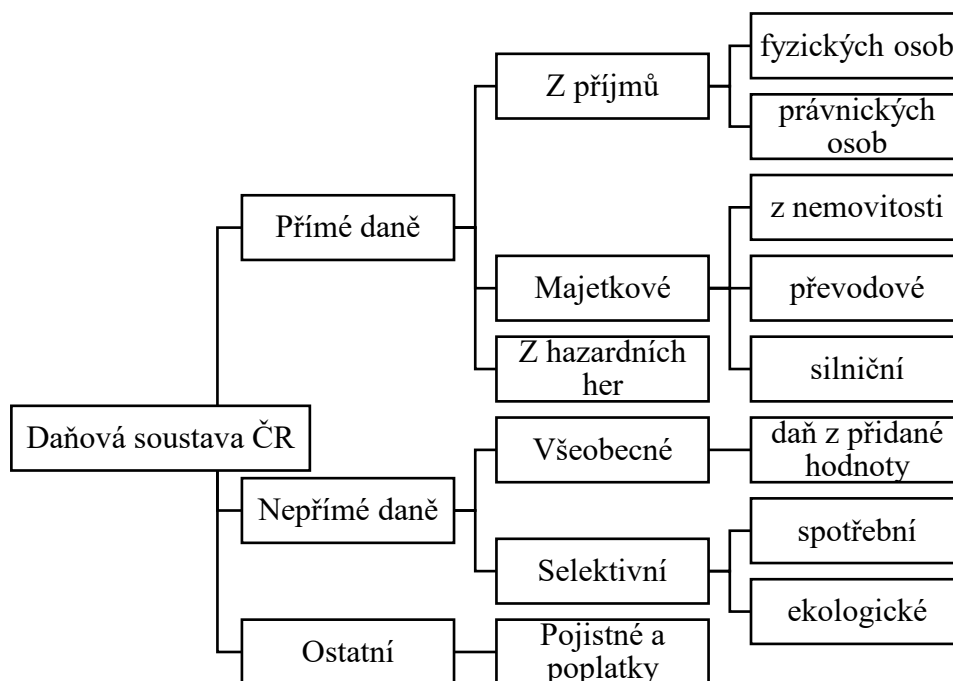
Stabilizační funkce se zaměřuje na zmírňování cyklických výkyvů v ekonomice v zájmu zajištění dostatečné zaměstnanosti, cenové stability a ekonomického růstu. Odpůrci této funkce však tvrdí, že snaha po stabilizaci je právě tou příčinou, která vyvolává nestabilitu. Je však nesporné, že daňový systém je schopen ovlivňovat agregátní národohospodářské ukazatele (Kubátová, 2015).

2.2 Daňová soustava České republiky

Daňová soustava České republiky zahrnuje všechny daně vybírané na území našeho státu. Tvoří ji daň z příjmu, daň z nemovitých věcí, daň silniční, daň z nabytí nemovitých věcí, daň z hazardních her. Daň z přidané hodnoty, spotřební daně včetně daní energetických. Daňový charakter mají také odvody sociálního zabezpečení a veřejné zdravotní pojištění a místní poplatky. Základní členění současné daňové soustavy je uvedeno na Obr. 2.1.

Daňový systém také zahrnuje vazby mezi jednotlivými daněmi a pravidla, podle kterých se jednotlivé daně vybírají.

Obr. 2.1 Daňová soustava České republiky

Zdroj: vlastní úprava

Daně můžeme třídit z několika různých hledisek. Jedno z nejzákladnějších a nejznámějších rozlišení daní je dáno podle vazby na důchod poplatníka, a to členění na daně přímé a nepřímé.

- **Přímé daně** můžeme též označit jako adresné a proto jsou velmi sledované, často se také využívají, jako nástroj regulace. Tyto daně jsou vyměřeny

poplatníkovi na základě jeho příjmu nebo majetku. Na rozdíl od daní nepřímých, jsou viditelnější a poplatníky více pocíťovány. Právě pro svou adresnost jsou spravedlivější, mají však také negativní účinky a to např. na nabídku práce a na tvorbu úspor. Předpokládá se, že je nemůže přenést na jiný ekonomický subjekt. Přímé daně se dále dělí na důchodové (příjmové) a majetkové daně.

- **Nepřímé daně** jsou zahrnuty v cenách zboží a služeb. Platíme je při každém nákupu zboží či služeb, aniž bychom si to uvědomovali. Předpokládá se tedy, že subjekt tuto daň neodvádí ze svého důchodu, ale přenáší ji na jiný subjekt a to prostřednictvím zvýšené ceny. Jedním ze subjektů je tedy plátce, který podává daňové přiznání a odvádí daň a druhým subjektem je poplatník, který tuto daň zaplatí v ceně daného produktu. Nepřímé daně dělíme na selektivní a univerzální.

2.3 Daně z příjmů (důchodové)

Důchodové daně patří mezi jedny z nejvýnosnějších příjmových položek do státního rozpočtu. Rozlišují se na daň z příjmu fyzických osob (dále jen DPFO) a na daň z příjmu právnických osob (dále jen DPPO), jsou upraveny v zákoně č. 586/1992 Sb. o daních z příjmu. Tento zákon upravuje každou daň zvlášť a dále obsahuje společná, zvláštní, přechodná a závěrečná ustanovení těchto dvou daní. Toto rozdělení je potřebné, protože obě důchodové daně se od sebe v určitých věcech liší, zejména pak způsobem výpočtu a sazbami.

2.4 Daň z příjmů fyzických osob

Tato daň může být také označována jako osobní důchodová daň a je nejznámější daní daňové soustavy a ve většině zemí bývá považována za nejdůležitější. Této dani podléhají příjmy zaměstnanců a veškeré zdanitelné příjmy osob samostatně výdělečně činných (dále jen OSVČ). Tato daň má zohlednit sociální postavení poplatníků a má být prostředkem redistribuce důchodů od bohatších k sociálně potřebným. Dále má ovlivňovat chování poplatníka žádoucím směrem např. poskytování darů nebo sponzorství (Vančurová, Láchová, 2016).

Osoba samostatně výdělečně činná

Za OSVČ se považují osoby, které dosáhly alespoň 15 letu a ukončili povinnou školní docházku a, které vykonávají samostatně výdělečnou činnost nebo spolupracují při výkonu samostatně výdělečné činnosti a osoby, jejichž příjmy podléhají zdanění podle zákona o dani z příjmu (dále jen ZDP).

Výkonem samostatné výdělečné činnosti se rozumí:

- a) podnikání v zemědělství, je-li fyzická osoba (dále jen FO) provozující zemědělskou činnosti evidována podle zákona č. 252/1997 Sb. o zemědělství
- b) provozování živnosti na základě oprávnění provozovat živnost podle zákona č. 455/1991 Sb. o živnostenském podnikání
- c) činnost společníka veřejné obchodní společnosti nebo komplementáře komanditní společnosti
- d) výkon umělecké nebo jiné tvůrčí činnosti na základě autorských práv
- e) výkon jiné činnosti konané podle zvláštních právních předpisů
- f) výkon činností neuvedených výše a vykonávaných vlastním jménem na vlastní odpovědnost za účelem dosahování zisku (Ženíšková, 2016).

Za podnikání se považuje soustavná činnost, vykonávána samostatně podnikatele jeho vlastním jménem na jeho vlastní účet a odpovědnost za účelem dosažení zisku.

Podnikatelem podle nového občanského zákoníku dle § 421 je:

- osoba zapsána v obchodním rejstříku,
- osoba podnikající na základě živnostenského oprávnění a
- osoba, která podniká na základě jiného oprávnění podle jiného zákona.

Možnosti OSVČ z pohledu odvodu daně z příjmu

Se zahájením živnosti vzniká podnikateli povinnost tuto živnost evidovat. OSVČ se může rozhodnout, zda povede účetnictví, daňovou evidenci nebo uplatní výdaje procentem z příjmů nebo si nechá stanovit daň paušální částkou.

Daňová evidence

Pro vedení daňové evidence se rozhodne většina poplatníků, neboť její vedení není tak náročné jako vedení účetnictví. Vedení daňové evidence je upraveno v § 7b ZDP. Daňovou evidencí se rozumí evidence pro účely stanovení základu daně (dále jen ZD) a daně z příjmu. Princip spočívá v oddělné evidenci o příjmech a výdajích od evidence majetků a závazků.

Cílem daňové evidence je průkazné vedení evidence příjmů a výdajů a evidence majetku a závazků a především správné vykazování daňových a nedaňových příjmů a výdajů, což je nezbytné pro správné stanovení ZD za příslušné zdaňovací období.

Vedení účetnictví

Dle § 1 zákona o účetnictví jsou FO povinny vést účetnictví, pokud:

- jsou zapsány v obchodním rejstříku,

- jejich obrat podle zákona o dani z přidané hodnoty za předcházející rok přesáhl 25 mil. Kč,
- chtějí vést účetnictví na základě svého rozhodnutí,
- jsou společníky sdruženými ve společnosti,
- jim povinnost vést účetnictví ukládá zvláštní právní předpis.

Vedení účetnictví je složitější než vedení daňové evidence a při jeho vedení je nutné řídit se a respektovat účetní zásady a předpisy.

Výdaje procentem z příjmu

Pokud podnikatel nechce nést riziko a náklady s prokazováním skutečných výdajů může uplatnit výdaje procentem z příjmů. Tyto výdaje jsou však omezeny maximální částkou, kterou je možné uplatnit. Přehled těchto výdajů je uveden v Tab. 2.1.

Tab. 2.1 Výdaje procentem z příjmů

Výdaje procentem z příjmů
80 % z příjmů ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství a z příjmů ze živnostenského podnikání řemeslného, maximálně však 800 000 Kč
60 % z příjmů ze živnostenského podnikání, maximálně však 600 000 Kč
30 % z příjmů z nájmu, maximálně však 300 000 Kč
40 % z jiných příjmů ze samostatné činnosti, maximálně však 400 000 Kč.

Zdroj: Marková (2017)

Pokud se OSVČ rozhodne uplatňovat výdaje procentem z příjmů, vede pouze záznamy o příjmech, evidenci pohledávek a případně evidenci hmotného majetku, který lze odepisovat. S uplatnění těchto výdajů ztrácí poplatník možnost uplatnit slevu na manželku a daňové zvýhodnění na dítě.

Pokud poplatník v předchozím roce neuplatňoval výdaje procentem z příjmů, ale skutečné výdaje a v následujícím zdaňovacím období se rozhodne paušální výdaje uplatnit, musí upravit ZD za zdaňovací období, které této změně předchází (např. o zůstatky vytvořených rezerv, o výši pohledávek o výši dluhů a další).

Paušální daň

Paušální daň je upravena v § 7a ZDP. O stanovení paušální daně může požádat poplatník, který splňuje podmínky, které jsou v tomto paragrafu uvedeny. O stanovení daně paušální částkou může tedy požádat poplatník:

- jehož roční příjmy v posledních třech letech nepřesáhli částku 5 mil. Kč,
- který není společníkem společnosti,

- který provozuje podnikatelskou činnosti bez zaměstnanců a bez spolupracujících osoby, výjimkou je spolupracující manžel/ka.

V tomto případě vede podnikatel evidenci příjmů, evidenci pohledávek a evidenci hmotného majetku používaného pro výkon činnosti.

Spolupracující osoby

Jak bylo výše zmíněno OSVČ může podnikat sám nebo společně se spolupracující osobou. Za spolupracující osobu se považuje druhý z manželů, osoba žijící s poplatníkem ve společně hospodařící domácnosti a člen rodiny zúčastněný na provozu rodinného závodu.

Dle § 13 ZDP je možné příjmy a výdaje ze samostatné činnosti možné rozdělit na spolupracující osoby, kromě podílu společníka veřejné obchodní společnosti a komplementáře komanditní společnosti.

V zákoně je stanoveno, jaké maximální částky je možné na spolupracující osoby uplatnit. Výše těchto částek také záleží na tom, o jakou spolupracující osobu se jedná.

Proč využít rozdělení na spolupracující osoby?

Je zde řada výhod proč využít institut spolupracující osoby, mezi hlavní výhody patří, snížení daňové povinnosti a snížení odvodů na sociální zabezpečení. Další výhodou je, že spolupracující osoba nemusí vlastnit živnostenské oprávnění.

Spolupracující osoba nemusí být vlastníkem živnostenského oprávnění, ale na zahájení spolupráce se vztahuje oznamovací povinnost Spolupráci je potřeba oznámit příslušnému správci daně, zdravotní pojišťovně a Okresní správě sociálního zabezpečení.¹

Jak již bylo výše zmíněno, spolupracující osoby upravuje § 13 ZDP. Za spolupracující osoby mohou být považovány, osoby, které žijí se společníkem ve společně hospodařící domácnosti (např. manželka, děti aj.). Za spolupracující osoby nemůžeme považovat děti, které nemají dokončenou povinnou školní docházku nebo dítě, na které je uplatňováno daňové zvýhodnění. Pokud je spolupracující osobu jeden z manželů není možné uplatnit slevu na dani na manželku (manžela).²

2.4.1 Poplatník daně

Dle § 2 ZDP jsou poplatníky DPFO FO, které mají na území České republiky bydliště nebo se zde obvykle zdržují. Za poplatníky obvykle se zdržujícími na území České republiky, jsou považováni ti, kteří zde pobývají alespoň 183 dnů v příslušném kalendářním roce, a to souvisle nebo v několika obdobích. Tyto poplatníky označujeme jako daňové rezidenty a mají

¹ BUSINESS INFO. *Spolupracující osoba – ideální řešení pro rodinné podnikání*. [online]. [cit. 2018-04-21]. Dostupné z: <http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/spolupracujici-osoba-4773.html>

² PORTÁL POHODA. *Podnikání spolupracující osoby*. [online]. [cit. 2018-04-21]. Dostupné z: <https://portal.pohoda.cz/pro-podnikatele/uz-podnikam/podnikani-spolupracujici-osoby/>

daňovou povinností, která se vztahuje jak na příjmy na území České republiky, tak i na příjmy ze zahraničí.

Ostatní poplatníky označujeme jako daňové nerezidenty, kteří mají daňovou povinnost, která se týká pouze příjmů plynoucích ze zdrojů na území České republiky.

2.4.2 Předmět daně

Předmětem daně je pět dílčích základů daně (dále jen DZD), které odpovídají hlavním druhům zdanitelných příjmů. Mezi tyto DZD patří:

- příjmy ze závislé činnosti (§ 6),
- příjmy ze samostatné činnosti (§ 7),
- příjmy z kapitálového majetku (§ 8),
- příjmy z nájmu (§ 9),
- ostatní příjmy (§ 10).

Příjmem se rozumí příjem peněžní i nepeněžní dosažený i směnou.

Za nejdůležitější příjmy se považují příjmy ze závislé činnosti a příjmy ze samostatné činnosti. Právě tyto dva příjmy jsou také zdanitelnými příjmy sociálního pojistného, kterému bude v práci věnována další kapitola.

Za příjmy ze závislé činnosti dle § 6 se považují:

- příjmy ze současného nebo dřívějšího pracovněprávního, služebního nebo členského poměru, v nichž je poplatník při výkonu práce pro plátce příjmu povinen dbát příkazů plátce,
- příjmy za práci člena družstva, společníka společnosti s ručením omezeným, komanditisty komanditní společnosti. Odměny člena orgánu právnické osoby a likvidátora.

Za příjmy ze závislé činnosti se nepovažují náhrady cestovních výdajů do výše stanovené nebo umožněné zvláštním právním předpisem, které souvisí s výkonem činnosti, ze které plyne příjem. Hodnota osobních ochranných pracovních prostředků, oděvu a obuvi, mycích, čistících a dezinfekčních prostředků včetně příspěvků na jejich udržování a hodnota pracovního oblečení, určeného pro výkon zaměstnání včetně příspěvků na jeho udržování (Marková, 2017).

Mezi příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti dle § 7 patří zejména:

- příjmy ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství,
- příjmy ze živnostenského podnikání,

- příjmy z jiného podnikání podle zvláštních předpisů (např. lékaři, auditoři, daňoví poradci, tlumočníci),
- podíl společníka na zisku veřejné obchodní společnosti a komplementáře komanditní společnosti.

Dále zde mohou patřit příjmy z užití nebo poskytnutí práv z průmyslového vlastnictví (vynálezy, užitné vzory, ochranné známky, know-how a další), autorských práv včetně práv příbuzných právu autorskému. Dále také příjmy z nájmu majetku zařazeného do obchodního majetku a příjmy z výkonu nezávislého povolání (např. herec, spisovatel, hudebník).

Příjmy z kapitálového majetku dle § 8 jsou:

- podíly na zisku (dividendy) obchodní korporace,
- úroky, výhry a jiné výnosy z vkladů,
- dávky penzijního připojištění se státním příspěvkem a z penzijního pojištění, plnění ze soukromého životního pojištění, úroky a výnosy z poskytnutých úvěrů nebo zápůjček.

Příjmy z nájmu dle § 9 jsou:

- příjmy z nájmu nemovitých věcí nebo bytů a příjmy z nájmu movitých věcí, kromě příležitostného nájmu.

Ostatní příjmy dle § 10 jsou:

- příjmy z příležitostných činností nebo z příležitostného nájmu movitých věcí, včetně příjmů ze zemědělské výroby a lesního a vodního hospodářství, které nejsou provozovány podnikatelem,
- přijaté výživné, důchody a obdobně opakující se požitky,
- výhry v loteriích, sazkách, výhry z reklamních soutěží a ceny z veřejných soutěží a sportovních soutěží.

2.4.3 Základ daně

Základ DPFO je pro účely daňového přiznání tvořen, výše zmíněnými pěti DZD. Pro každý jednotlivý příjem, jsou stanoveny specifická pravidla, pro výpočet DZD.

- DZD dle § 6 je superhrubá mzda. Jsou to-příjmy ze závislé činnosti, zvýšené o částku pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti (25 % z hrubé mzdy) a pojistnému na veřejné zdravotní pojištění (9 % z hrubé mzdy).
- DZD dle § 7 jsou příjmy z podnikání a jiné samostatně výdělečné činnosti snížené o výdaje potřebné na dosažení, zajištění a udržení příjmu za jedno zdaňovací období. Poplatník zde může uplatnit výdaje skutečné (na základě

účetnictví nebo daňové evidence) nebo výdaje procentem (paušální), a to dle typu živnosti. Pokud výdaje přesáhnou příjmy, jedná se o daňovou ztrátu.

- DZD dle § 8 je tvořen příjmy z kapitálového majetku.
- DZD dle § 9 tvoří příjmy z nájmu snížené o výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmu. Neuplatní-li poplatník výdaje skutečně vynaložené, může je uplatnit ve výši 30 % z příjmů, maximálně však 300 000 Kč.
- DZD dle § 10 tvoří ostatní příjmy snížené o výdaje potřebné k dosažení příjmu, (pouze však do výše daného příjmu, pokud výdaje převyšují příjmy, k rozdílu se nepřihlíží).

ZD tedy zpravidla bývá částka, o kterou příjmy převyšují prokazatelně vynaložené výdaje. V případě, že má fyzická osoba více DZD, je ZD součet těchto dílčích základů.

V případě, že výdaje převyšují příjmy, hovoříme o daňové ztrátě a tuto ztrátu je možné snížit základ daně v následujících zdaňovacích obdobích, nejpozději však do pěti let, po období, za které se daňová ztráta vyměřuje. Do záporu je však možné jít pouze u příjmů z podnikání nebo jiné samostatné výdělečné činnosti a u příjmu z nájmu, u ostatních příjmů se k rozdílu nepřihlíží.

Schéma výpočtu základu daně z příjmu FO

(DZD § 7 + DZD § 8 + DZD § 9 + DZD § 10) = Souhrn DZD nebo daňová ztráta.
Daňovou ztrátu je možné odečíst od souhrnu DZD dle § 7 - § 10 v pěti následujících zdaňovacích obdobích.

+

DZD § 6 – tento DZD vstupuje vždy a v plné výši do ZD.

=

Základ daně z příjmů fyzických osob – v případě daňové ztráty § 7 - § 10 je tento ZD tvořen pouze DZD dle § 6.

2.4.4 Sazba daně

Sazba daně z příjmu činí 15 % ze superhrubé mzdy nebo z daňového základu podnikatele sníženého o nezdánitelné části, o odčitatelné položky a zaokrouhleného na stovky dolů. Sazby daně je lineární a výše sazby se od roku 2008 nezměnila.

Od roku 2013 je zavedena solidární daň. Tato daň se však týká pouze některých poplatníků, je lineární a je ve výši 7 %. Dále této dani nepodléhá celý ZD, ale pouze ta část, která překračuje stanovený limit. Důležité je také zmínit, že solidární daň se týká pouze příjmů ze závislé činnosti a příjmů ze samostatné činnosti.

Tato daň se tedy aplikuje na částku, která přesahuje 48násobek průměrné mzdy, pro zdaňovací období roku 2017 tato hranice činila 1 355 136 Kč a v roce 2018 je to částka 1 438 992 Kč.

2.4.5 Nezdanitelné části základu daně

ZD je možno snížit o nezdanitelné části základu daně, které jsou uvedeny v § 15 ZDP.

Patří zde např.:

- hodnota darů poskytnutá obcím, krajům, organizačním složkám státu, na vědu a vzdělání, kulturu, školství, výzkumné a vývojové účely atd. Hodnotu těchto darů je možné odečíst, pokud přesáhne 2 % základu daně nebo činí alespoň 1 000 Kč. Maximálně je možné odečíst 15 % ze ZD.
- Zaplacené úroky z úvěru ze stavebního spoření nebo hypotečního úvěru, maximálně však 300 000 Kč.
- Příspěvek zaplacený poplatníkem na penzijní připojištění se státním příspěvkem, snížený o 12 000 Kč, maximálně však 24 000 Kč.
- Poplatníkem zaplacené soukromé pojištění v maximální výši 24 000 Kč.
- Odběr krve ve výši 3 000 Kč.
- Odběr orgánu od žijícího dárce je oceněn částkou 20 000 Kč.

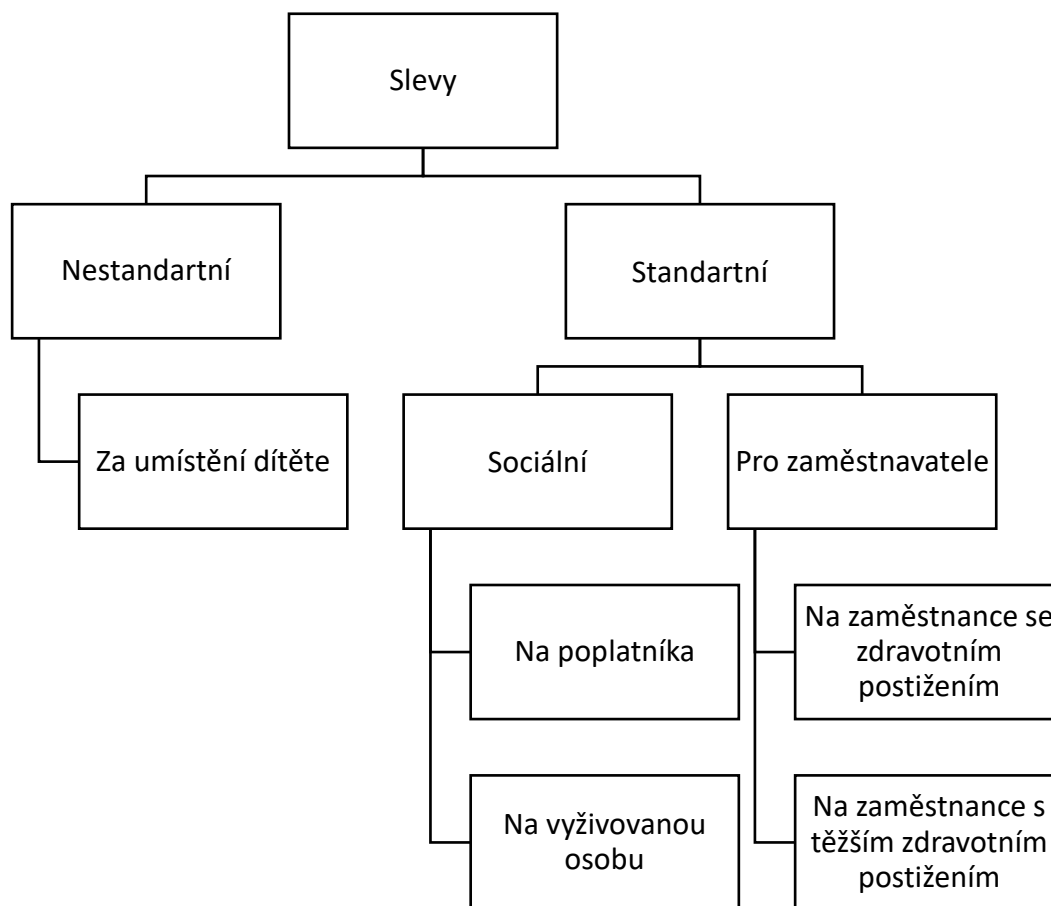
Od ZD lze také odečíst členské příspěvky, které byly ve zdaňovacím období zaplacený odborové organizaci. V tomto případě je možné odečíst částku do výše 1,5 % z příjmů dle § 6, maximálně však 3 000 Kč. Dále úhrady za zkoušky ověřující výsledky dalšího vzdělávání, maximálně do částky 10 000 Kč u ZTP se částka pohybuje v rozmezí 13 000 Kč – 15 000 Kč.

ZD je možné dále snížit o odčitatelné položky, které jsou uvedeny v § 34 ZDP. Jde například o daňovou ztrátu nebo výdaje vynaložené na podporu vědy a výzkumu nebo na podporu vzdělávání.

2.4.6 Slevy na dani

Výslednou daň se poplatníkům za zdaňovací období, za které podávají daňové přiznání, snižuje o slevy na dani. Kategorizace slev je znázorněna na Obr. 2.2.

Obr. 2.2 Slevy na dani z příjmů fyzických osob

Zdroj: Vančurová, Láchová (2016)

Slevy na zaměstnance se zdravotním postižením, mají podpořit zaměstnavatele, kteří zaměstnávají osoby se zdravotním postižením. Při jejím výpočtu se vychází z přepočteného počtu zaměstnanců se zdravotním postižením, který se zaokrouhluje na dvě desetinná čísla. Výše této slevy je 18 000 Kč na zaměstnance se zdravotním postižením a 60 000 Kč na zaměstnance s těžším zdravotním pojištěním. Tuto slevu může uplatnit fyzická i právnická osoba (Vančurová, Láchová, 2016).

Standartní sociální slevy mají sociální funkci a přispívají k optimální redistribuci důchodů a uplatnění těchto slev závisí na splnění zákonem uvedených podmínek.

Tyto slevy je možné rozdělit do dvou skupin:

- a) slevy, které poplatník uplatňuje sám na sebe a
- b) slevy, které poplatník uplatňuje na některého z členů své domácnosti.

Přehled a výše těchto slev je uveden v Tab. 2.2.

Tab. 2.2 Slevy na dani

Druh slevy	Částka v Kč
Základní sleva na poplatníka	24 840
Na invaliditu poplatníka:	
invalidita 1. a 2. stupně	2 520
invalidita 3. stupně	5 040
držitel průkazu ZTP/P	16 140
Pro studenta	4 020
Slevy na vyživovanou osobu:	
na manžela(ku)	24 840
na nezaopatřené dítě	
1. dítě	15 204
2. dítě	19 404
3. a další dítě	24 204

Zdroj: Vančurová, Láchová (2016)

Základní slevu na poplatníka je možné uplatnit vždy v plné výši a má na ni nárok každý poplatník. Pro slevy na invaliditu poplatníka a slevu studenta platí, že je možné je uplatnit v plné výši, pokud jsou splněny podmínky pro jejich uplatnění za celé zdaňovací období. Jestliže tyto podmínky splněny nejsou, uplatní se 1/12 slevy za každý měsíc, ve kterém jsou tyto podmínky na jeho začátku splněny.

Slevu na studenta může uplatnit pouze poplatník do 26 let, který se soustavně připravuje na budoucí povolání. Výjimkou je student doktorských studijních programů, který může tuto slevu uplatnit do 28 let.

Slevu na manžela (manželku) může poplatník uplatnit, pokud příjmy druhého z manželů nedosahují výše 68 000 Kč za zdaňovací období a pokud žije s poplatníkem ve společné domácnosti. Je-li manžel/ka držitelem průkazu ZTP/P, částka se zvyšuje na dvojnásobek. Do vlastního příjmu se nezahrnují dávky sociální podpory, dávky péstounské péče, dávky pomoci v hmotné nouzi, příspěvky na péči, státní příspěvky na penzijní připojištění. Naopak se zde zahrnuje starobní důchod, mateřská, nemocenská a podpora v nezaměstnanosti.

Daňové zvýhodnění na dítě může za stejné zdaňovací období uplatnit pouze jeden z poplatníků, který žije s dítětem ve společně hospodařící domácnosti. Je-li dítě držitelem

průkazu ZTP/P, výše slevy se zvyšuje na dvojnásobek. Za dítě se považuje, každé nezletilé dítě a dále dítě do 26 let, které se soustavně připravuje na budoucí povolání. Věková hranice se může posunout na 28 let, pokud jsou splněny podmínky dle ZDP. Tuto slevu je možné uplatnit poměrně, pokud nejsou podmínky pro její uplatnění splněny po celé zdaňovací období.

Sleva za umístění dítěte v předškolním zařízení se v daňovém systému objevila v roce 2015. Výše této slevy odpovídá výdajům vynaložených poplatníkem za umístění dítěte v daném zdaňovacím období. Maximální výše slevy je stanovena minimální mzdou.

V roce 2016 se objevila sleva na evidenci tržeb. Tuto slevu mohou uplatnit FO, které mají povinnost evidovat tržby. Sleva má jednorázový charakter, což znamená, že je možné tuto slevu uplatnit pouze ve zdaňovacím období, ve kterém poprvé poplatník zaevidoval tržbu.

Výše této slevy činí 5 000 Kč, nejvýše však částku ve výši kladného rozdílu mezi 15 % DZD ze samostatné činnosti a základní slevy na poplatníka (Marková, 2017). Sleva tedy nemůže nabývat záporné hodnoty.

2.4.7 Daňové přiznání

Daňové přiznání k DPFO je povinna podat každá FO, jejíž roční příjmy, které jsou předmětem daně a přesáhly 15 000 Kč, pokud se ovšem nejedná o příjmy, které jsou od daně osvobozeny nebo o příjmy, u kterých se daň vybírá srážkou podle zvláštní sazby daně. Daňové přiznání je povinna také podat FO, která vykazuje daňovou ztrátu.

Poplatníci, kteří mají poslední známou daňovou povinnost vyšší než 30 000 Kč, musí platit zálohy na daň. Pokud je poslední známá daňová povinnost vyšší než 30 000 Kč ale nižší než 150 000 Kč včetně této částky, platí se pololetní zálohy ve výši 40 % daňové povinnosti. A za předpokladu, že poslední známá daňová povinnost vyšší než 150 000 Kč platí se čtvrtletní zálohy ve výši 25 % z daňové povinnosti. Zálohy se v obou případech platí vždy k patnáctému dni příslušného měsíce.

2.5 Daň z příjmů právnických osob

DPPO je druhou z příjmových daní, která daní příjmy subjektů založených za účelem podnikání, ale vztahuje se také na ostatní subjekty, jako jsou nadace a občanská sdružení. Tato daň je jednou z nejmladších daní v moderních daňových systémech.

O této dani se hodně diskutuje a na žádnou jinou daň neexistují v ekonomické teorii rozdílnější názory. Existují i názory, že ekonomicky nemá opodstatnění, protože všechny zisky korporací se nakonec stanou osobními důchody fyzických osob a podlehnou tak osobní důchodové dani (Kubátová 2015).

Poplatníci daně

Poplatníky daně jsou osoby, které nejsou FO a organizační složky státu. Poplatníci, kteří mají na území České republiky sídlo nebo místo svého vedení, mají daňovou povinnost z celosvětových příjmů. Poplatníci, kteří nemají na území státu své sídlo, mají daňovou povinnost jen z příjmů plynoucích na území České republiky (Šíroký 2013).

Předmět daně

Předmětem daně z příjmů právnických osob jsou příjmy z veškeré činnosti a z nakládání s veškerým majetkem. U poplatníků, kteří nejsou založeni za účelem podnikání, nejsou předmětem daně příjmy z činnosti, které vyplývají z jejich poslání.

I u této daně se setkáváme s příjmy, které nejsou předmětem daně nebo jsou od daně osvobozeny. Příjmy, které nejsou předmětem daně, nalezneme v § 18 zákona o dani z příjmu a patří mezi ně např.:

- příjmy získané nabytím akcií podle zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby,
- příjmy zdravotní pojišťovny plynoucí ve formě (např. pojistného na veřejné zdravotní pojištění, pokuty uložené pojištěnci nebo plátcí pojistného a další),
- příjmy společenství vlastníků jednotek z dotací, příspěvků vlastníků jednotek na správu domu a pozemku, úhrad za plnění spojená s užíváním bytu a nebytových prostor a další.

Příjmy osvobozené od daně nalezneme v § 19 ZDP a mezi tyto příjmy například patří:

- členské příspěvky, kde povinnosti členství není dána zákonem,
- výnosy z kostelních sbírek,
- výnos z operací na finančním trhu s prostředky účtu rezervy pro důchodovou reformu podle rozpočtových pravidel a další.

Základ daně a sazba daně

ZD se odvozuje od výsledku hospodaření před zdaněním. Je to tedy rozdíl, o který příjmy převyšují výdaje, je však potřeba říci, že výsledek hospodaření se nerovná ZD. Při stanovení ZD se vychází z výsledku hospodaření, který se však musí upravit o položky zvyšující a položky snižující ZD. Výsledek hospodaření zjistíme z účetnictví.

Tab. 2.3 Schéma výpočtu

Účetní výsledek hospodaření před zdaněním
+
daňově neuznatelné náklady (manka a škody převyšující náhradu škody, ostatní pokuty a penále, náklady na reprezentaci, dary, rozdíl účetních a daňových odpisů atd.)
-
výnosy, které nejsou součástí ZD, výnosy, které tvoří samostatný základ daně
ZÁKLAD DANĚ 1
-
daňová ztráta z minulých let (§ 34 odst. 1 ZDP)
-
odpočet na podporu výzkumu a vývoje nebo odpočet na podporu odborného vzdělávání (§34 odst. 4 a 5 ZDP, § 34a - § 34h ZDP)
ZÁKLAD DANĚ 2
-
bezúplatná plnění (Hodnotu bezúplatného plnění je možné odečíst, pokud tato hodnota činí alespoň 2 000 Kč, maximálně však 10 % ze základu daně sníženého podle § 34.)
ZÁKLAD DANĚ PO ODPOČTECH.

Zdroj: Vlastní úprava dle Vančurová, Láchová (2016)

Sazba DPPO činí 19 % ze ZD po odpočtech, zaokrouhleného na tisícičkoruny dolů.

2.6 Majetkové daně

Majetkové daně patří mezi jedny z nejstarších typů daní a v historii byly tyto daně z majetku prvními přímými daněmi, které byly uplatněny. Postupem času byly zastíněny důchodovými daněmi a v současném daňovém systému jsou majetkové daně pouze doplňkovým zdrojem příjmů do veřejného rozpočtu. Mezi přímé majetkové daně patří daň z nemovitých věcí, která se dělí na daň z pozemků a daň ze staveb a jednotek, daň z nabytí nemovitých věcí a daň silniční.

Povinnost platit tyto daně vzniká na základě existence vlastnického nebo užívatelského vztahu k majetku nebo v situaci nabytí majetku. Úhrada je vyžadována bez ohledu na příjmy poplatníka (Vančurová, Láchová, 2016).

2.6.1 Daň z nemovitých věcí

Daň je upravena zákonem č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí. Tato daň se nevybírání podle bydliště nebo sídla poplatníka, ale podle polohy konkrétní nemovité věci, neboť výnos daně z nemovitých věcí je příjmem místních rozpočtů. Výhodou této daně je nemobilnost samotného předmětu daně, nemovité věci jsou viditelné a díky evidenci v katastru nemovitostí jsou obtížně zatajitelné. I přesto, že je daň nízká, není oblíbená, protože poplatníkům daně, držba nemovité věci nepřináší žádný příjem, od kterého by bylo možné daň odečíst. Všichni vlastníci jsou povinni podat přiznání k této dani bez ohledu na jejich příjem.

Daň z nemovitých věcí se člení na daň z pozemků a na daň ze staveb.

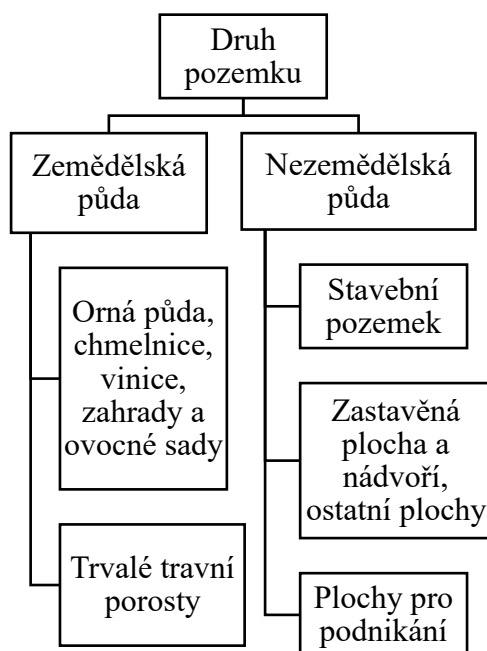
a) DAŇ Z POZEMKŮ

Předmět daně

Předmětem daně dle § 2 jsou pozemky na území České republiky evidované v katastru nemovitostí.

Pozemek je ohraničená část zemského povrchu zachycená v katastrální mapě vedené katastrálními úřady. Každý pozemek je označen číslem. Takto vymezený pozemek vůči ostatním pozemkům se nazývá parcelou. Každá parcela má v evidenci katastru nemovitostí zachycenou svou výměru. Pro daň z pozemků je důležitá kategorizace pozemků. Základní druhy pozemků jsou znázorněny v Obr. 2.3.

Obr. 2.3 Kategorizace pozemků

Zdroj: vlastní úprava

Poplatníci daně

Poplatníkem daně dle § 3 je vlastník pozemku, nájemce nebo uživatel pozemku.

Základ daně § 5

- U pozemků orné půdy, chmelnic, vinic, zahrad, ovocných sadů a trvalých travních porostů je ZD roven ceně půdy vynásobené skutečnou výměrou pozemku v m². Cena půdy je stanovena na 1 m² ve vyhlášce.
- U hospodářských lesů a rybníků s intenzivním a průmyslovým chovem ryb je ZD roven skutečné výměře pozemku v m² vynásobenou sazbou 3,80 Kč nebo cena pozemku.
- U ostatních pozemků je ZD tvořen skutečnou výměrou pozemku v m².

Sazba daně § 6

- U orné půdy, chmelnic, vinic, zahrad a ovocných sadů činí 0,75 %.
- U trvalých travních porostů, hospodářských lesů a rybníků s intenzivním a průmyslovým chovem ryb činí 0,25 %.
- U zastavěné plochy a nádvoří a ostatní plochy, je sazba daně za každý m² 0,20 Kč.
- Sazba daně u zpevněných ploch a pozemků užívaných k podnikání nebo v souvislosti s ním sloužící pro zemědělskou prvovýrobu, lesní a vodní hospodářství činí 1 Kč za m² a pro průmysl, stavebnictví dopravu, energetiku, ostatní zemědělskou výrobu a ostatní druhy podnikání činí 5 Kč za m².
- U stavebních pozemků činí sazba daně 2 Kč. Základní sazba daně pro stavební pozemky se navíc vždy násobí koeficientem podle velikosti obce dle § 6 odst. 4a. Pro přiřazení koeficientu je rozhodný počet obyvatel podle posledního sčítání lidu. Obec může obecně závaznou vyhláškou zvýšit tento koeficient o jednu kategorii nebo snížit o jednu až tři kategorie.

b) DAŇ ZE STAVEB A JEDNOTEK

Předmět daně

Předmětem daně jsou zdanitelné stavby a jednotky, které se nacházejí na území České republiky. Zdanitelnými stavbami se rozumí budovy a inženýrské stavby. Za zdanitelnou jednotku považujeme byt nebo nebytový prostor (Vančurová, Láchová, 2016).

Poplatník daně

Za poplatníka dle § 8 považujeme vlastníka nebo nájemce stavby nebo jednotky.

Základ daně

ZD ze staveb a jednotek je u zdanitelné stavby výměra zastavěné nadzemní plochy v m² k 1. lednu zdaňovacího období.

ZD u jednotky je upravená podlahová plocha, kterou je výměra podlahové plochy vynásobená koeficientem 1,22 nebo 1,2.

Sazba daně

Sazby daně jsou uvedeny v § 11 a liší se dle účelu stavby.

- U obytných domů a u budov, které tvoří příslušenství k obytným domům, z výměry přesahující 16 m², činí sazba daně 2 Kč za m² zastavěné plochy.
- U budov pro rodinnou rekreaci sazba daně činí 6 Kč/m² a u staveb, které plní doplňkovou funkci k těmto budovám, s výjimkou garáže 2 Kč/m².
- U garáží, které jsou postaveny oddělené od obytných domů je sazba daně 8 Kč/m².
- Pro ostatní zdanitelné stavby činí sazba daně 6 Kč/m².
- U staveb pro podnikatelskou činnost sloužící pro zemědělskou prvovýrobu, lesní a vodní hospodářství činí sazba daně 2 Kč/m².
- U staveb pro podnikatelskou činnost sloužící pro průmysl, stavebnictví dopravu, energetiku a ostatní zemědělskou výrobu a ostatní podnikatelskou činnost činí sazba daně 10 Kč/m².
- Pro ostatní jednotky, mezi které zahrnujeme to, co není bytem, garáží a používáno k podnikání je sazba daně stanovena na 2 Kč za m² upravené podlahové plochy.

Tyto základní sazby daně se zvyšují o 0,75 Kč za každé další nadzemní podlaží, jestliže zastavěná plocha přesahuje 2/3 zastavěné plochy, případně 1/3 u zdanitelné stavby používané pro podnikání. Další navýšení základní sazby představuje koeficient dle počtu obyvatel z posledního sčítání lidu. Obec může obecně závaznou vyhláškou zvýšit tento koeficient o jednu kategorii nebo snížit o jednu až tři kategorie. Dále obec může obecně závaznou vyhláškou pro všechny nemovitosti, s výjimkou pozemků orné půdy, chmelnic, vinic a zahrad stanovit místní koeficient 2, 3, 4 nebo 5, kterým se výsledná daně vynásobí.

2.6.2 Daň z nabytí nemovitých věcí

Daň z nabytí nemovitých věcí je jednorázová majetková daň, která je spojena s úplatným nabytím nemovitých věcí na území České republiky (Vančurová, Láchová, 2016).

Poplatník daně

Poplatníkem daně při úplatném nabytí nebo směnou vlastnického práva je převodce, za předpokladu, že se převodce a nabyvatel v kupní smlouvě nedohodnou, že poplatníkem je nabyvatel. V ostatních případech je poplatníkem nabyvatel.

Předmět daně

Předmětem daně z nabytí nemovitých věcí je úplatné nabytí vlastnického práva k nemovité věci, která je pozemkem, stavbou, částí inženýrské sítě nebo jednotkou A také právem stavby, jímž je zatížený pozemek nacházející se na území České republiky.

Základ daně

Základem daně z nabytí nemovitých věcí je nabývací hodnota snižená o uznatelný výdaj, který je ve výši odměny a nákladů zaplacené poplatníkem za znalecký posudek, pokud je tento posudek povinnou přílohou daňového přiznání.

Nabývací hodnotou je:

- sjednaná cena mezi převodcem a nabyvatelem.
- Směrná hodnota, kterou stanovuje správce daně. Vychází s cen nemovitých věcí v místě, ve které se daná nemovitá věc nachází, ve srovnatelném časovém období. Zohledňuje se poloha, stav, stáří, vybavení a stavební technické parametry nemovité věci.
- Zjištěná cena je stanovena podle zákona upravujícího oceňování majetku.
- Zvláštní cena se používá v případech, jako je dražba nebo insolvenční řízení apod. U obchodních korporací je při vkladu nemovité věci do obchodní společnosti cena uvedená ve společenské smlouvě, u vkladu do kapitálových společností je to cena určená znalcem (Vančurová, Láchová, 2016).

Sazba daně

Sazby daně činí 4 % ze základu daně.

Daň se vypočte jako součin základu daně zaokrouhleného na celé stokoruny nahoru a sazby daně.

2.6.3 Silniční daň

Silniční daň je zaměřena na silniční motorová vozidla, která jsou používána k podnikání. Cílem této daně má být vytvoření finančních zdrojů na údržbu, opravy, rekonstrukce a výstavbu silniční sítě. Silniční daň je upravena zákonem č. 16/1993 Sb., o dani silniční.

Předmět daně

Předmětem daně dle § 2 výše zmíněného zákona, jsou silniční motorová vozidla a jejich přípojná vozidla registrována v České republice, provozována v České republice a používaná poplatníkem DPPO nebo poplatníkem DPFO k činnosti, ze které plyne příjem dle § 7 ZDP.

Vozidla s největší povolenou hmotností nad 3,5 tuny, které jsou určeny k přepravě nákladů a registrována v České republice jsou vždy předmětem daně. Výjimku tvoří např. speciální pásové automobily, zemědělské a lesnické traktory a další.

Poplatník daně

Poplatníkem daně je fyzická nebo právnická osoba, která je v technickém průkazu zapsána jako provozovatel vozidla, uživatel vozidla nebo zaměstnavatel, pokud vyplácí cestovní náhrady svému zaměstnanci.

Základ daně

ZD dle § 5 zákona o dani silniční je u osobních automobilů zdvihový objem motoru v cm³, u ostatních vozidel a návěsů součet největších povolených hmotností na nápravu v tunách a počet náprav. Všechny potřebné údaje zjistí poplatník v technickém průkazu vozidla.

Sazba daně

Sazby daně jsou uvedeny v § 6, sazby pro osobní automobily nalezneme v § 6 odst. 1 a sazby pro ostatní automobily jsou uvedeny v § 6 odst. 2. Tyto sazby jsou dány pevnými částkami a liší podle druhu vozidla. Sazby jsou v zákoně uvedeny v roční výši.

V případě, že zaměstnavatel vyplácí cestovní náhrady svému zaměstnanci, činí sazba daně 25 Kč za každý den použití osobního automobilu nebo jeho přípojného vozidla, je-li to pro poplatníka výhodnější, pokud nevyužije tuto možnost, uplatní 1/12 roční sazby daně, za každý měsíc, kdy bylo vozidlo pro účely pracovní cesty použito bez ohledu na délku trvání

V závislosti na datu první registrace vozidla je možné sazbu daně snížit až o 48 % a to po dobu 36 měsíců od data první registrace, o 40 % po dobu dalších 36 měsíců a o 25 % po dobu následujících dalších 36 měsíců.

Další snížení sazby o 100 % se vztahuje na vozidla, které mají největší povolenou hmotnost nad 3,5 tuny a méně než 12 tun, za předpokladu, že vozidla jsou používána veřejně prospěšným poplatníkem pouze k činnosti, ze které plyne příjem, který není předmětem daně z příjmu, jsou to vozidla používána FO k činnosti, ze které neplynou příjmy ze samostatné

činnosti, nebo se jedná o výcviková vozidla, která slouží ke zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel.

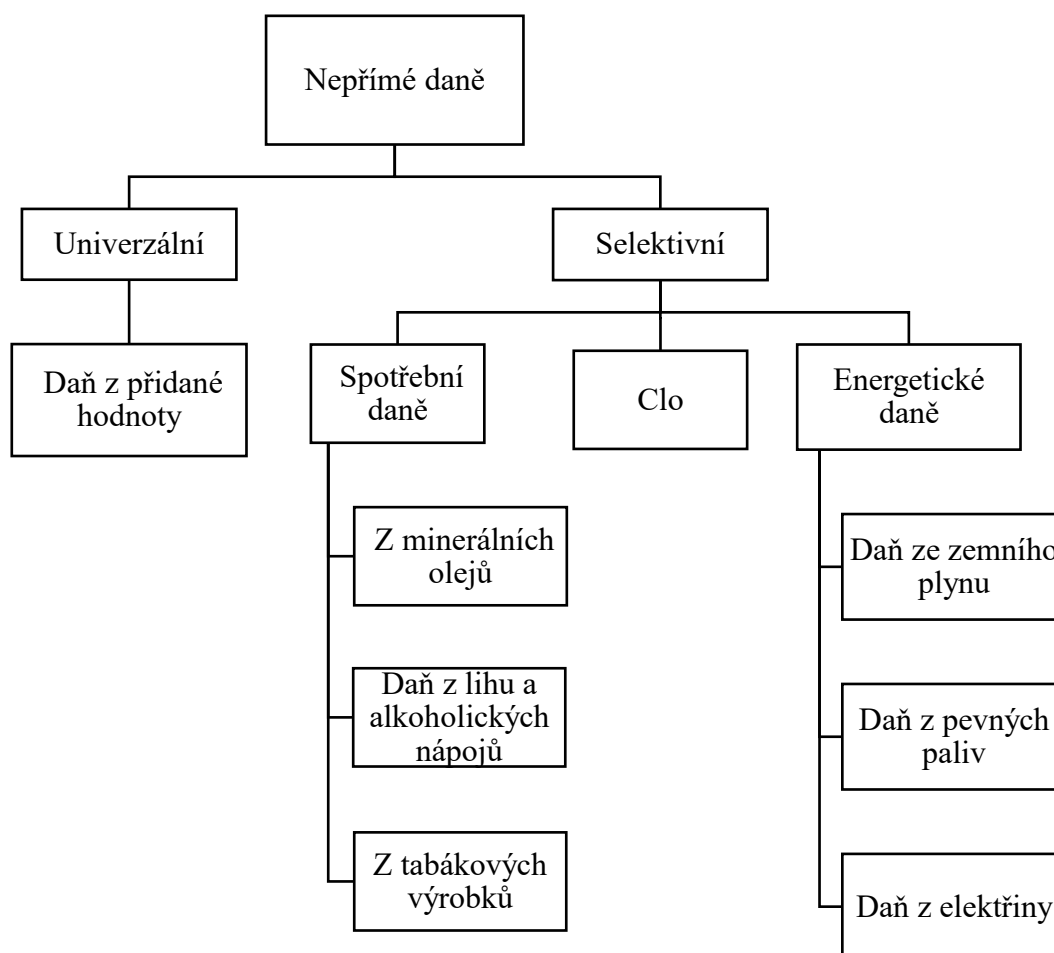
Za splnění výše uvedených podmínek, se sazba daně sníží o 48 % u vozidel, jejíž největší povolená hmotnost je 12 a více tun.

U vozidel, která byly v České republice poprvé registrovány do 31. prosince 1989, se sazba daně zvyšuje o 25 % a to ekologických důvodů.

2.7 Nepřímé daně

Za nepřímé daně se považují daně, jejichž objektem je spotřeba. Jedná se tedy o daň ze spotřeby, která je stanovena jako přírážka k prodejní ceně zboží a služeb. Nepřímé daně rozdělujeme na všeobecné a selektivní. Následující Obr. 2.4 znázorňuje nepřímé daně, které jsou v současném daňovém systému České republiky uplatňovány.

Obr. 2.4 Nepřímé daně v České republice

Zdroj: Vančurová, Láchová (2016)

Mezi nepřímé daně patří daň z přidané hodnoty, spotřební daně a daně energetické. Do nepřímých daní se řadí také clo. Clo je však považováno za daň pouze z pohledu ekonomického nikoliv právního a proto se jím nadále nebudu zabývat.

2.7.1 Daň z přidané hodnoty

Daň z přidané hodnoty (dále jen DPH) je všeobecnou daní ze spotřeby moderního typu. Podléhá jí zejména dodání zboží a poskytování služeb. Sazba DPH je lineární a diferencovaná se třemi úrovněmi (Vančurová, Láchová, 2016).

Předmět daně

Předmětem DPH je dle § 2 zákona č. 235/2004 Sb., o DPH

- dodání zboží za úplatu osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti s místem plnění v tuzemsku,
- poskytnutí služby za úplatu osobou povinnou k dani v tuzemsku,
- pořízení zboží z jiného členského státu za úplatu uskutečněné v tuzemsku osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti nebo právnickou osobou nepovinnou k dani a nového dopravního prostředku z jiného členského státu za úplatu osobou nepovinnou k dani,
- dovoz zboží s místem plnění v tuzemsku.

DPH podléhá dodání zboží a služeb, což se souhrnně označuje pojmem plnění. Aby bylo plnění předmětem daně, musí splňovat čtyři podmínky:

- bylo uskutečněno za úplatu,
- osobou povinnou k dani,
- v rámci ekonomické činnosti a
- místem plnění v tuzemsku (Vančurová, Láchová, 2016).

Osoba povinná k dani

Osoby povinné k dani jsou FO nebo PO, které samostatně vykonávají ekonomickou činnost. Touto osobou je i PO, která nebyla založena za účelem podnikání, pokud uskutečňuje ekonomickou činnost.

Plátce daně

Plátcem daně je osoba povinná k dani, která má sídlo v tuzemsku a její obrat přesáhne za dvanáct po sobě jdoucích kalendářních měsíců částku 1 000 000 Kč.

Osoby povinné k dani, které přesáhnou výše zmíněný obrat, jsou povinny se registrovat, na finančním úřadě v místě svého bydliště. A to do patnácti dnů po skončení

měsíce, ve kterém obrat překročily. Plátcí daně se stávají od prvního dne druhého měsíce následujícího po měsíci, v němž obrat překročili.

Existuje však i možnost dobrovolné registrace a v tomto případě se osoba stává plátcem daně dnem nabytí účinnosti, který je uveden na rozhodnutí o registraci.

Základ daně

ZD je vymezen v § 36 zákona 235/2004 Sb., o DPH. Základem daně je vše, co jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátec za uskutečněné zdanitelné plnění od osoby, pro kterou je zdanitelné plnění uskutečněno, nebo od třetí osoby, bez daně za toto zdanitelné plnění.

Základ daně zahrnuje také:

- jiné daně a poplatky,
- dotace k ceně,
- vedlejší výdaje související s poskytováním zboží a služeb (balné, doprava, pojištění, provize),
- materiál související s poskytnutou službou.

Sazba daně

Málokterá země používá jen jednu sazbu daně, i když je tento systém nesrovnatelně méně náročný než systém se dvěma a více sazbami. Se svou základní sazbou se výši 21 % patří Česká republika mezi průměrné země OECD (Kubátová, 2015). Sazba DPH je harmonizována podle směrnice Evropské unie.

Každá země může kromě základní sazby využívat jednu nebo dvě snížené sazby. Tyto snížené sazby mohou být však uplatněny pouze u zboží a služeb, které jsou uvedeny v příloze zákona. V České republice se kromě 21 % základní sazby uplatňují od roku 2015 dvě snížené sazby. K již dříve používané 15 % sazbě byla zavedena druhá snížená sazba ve výši 10 %. Tato sazba se vztahuje např. na léky, kojeneckou výživu, knihy a další.

Zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím je kalendářní měsíc za předpokladu, že obrat za předchozí kalendářní rok dosáhl částky 10 mil. Kč. Měsíční zdaňovací období se také týká nových plátců daně. Pokud je obrat za předcházející kalendářní rok menší než 10 mil. Kč je zdaňovacím obdobím kalendářní čtvrtletí.

2.7.2 Spotřební daně

Spotřební daně jsou selektivní daně ze spotřeby a vztahují se na pět komodit zboží. Patří zde daň z minerálních olejů, daň z lihu, daň z vína a meziproductů, daň z piva a daň z tabákových výrobků. Všechny tyto daně jsou upraveny zákonem č. 353/2003 Sb., o

spotřebních daních. V současné době se uvádějí dva důvody pro zdanění vybraných druhů zboží, na jedné straně mají výchovně působit a odrazovat lidi od škodlivých návyků a na straně druhé zajišťují stabilní příliv peněz do pokladny.

Plátce daně

Plátcem daně je FO nebo PO, která je provozovatelem daňových skladů, oprávněným příjemcem, oprávněným odesílatelem nebo výrobcem, jimž vznikla povinnost přiznat daň a zaplatit.

Základ daně a sazba daně

Základy a sazby daně pro jednotlivé druhy zboží jsou uvedeny v zákoně č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních.

2.7.3 Energetické daně

V roce 2008 získaly v našem daňovém systému místo daně k ochraně životního prostředí neboli energetické daně. V současnosti se jedná o daň ze zemního plynu, daň z pevných paliv a daň z elektřiny. Jako důvod zavedení těchto daní je uváděno, že daň má vyjadřovat náklady související s odstraněním negativní externality (znečištění), očekává se, že jejich zavedení a případné zvýšení bude mít pozitivní vliv na životní prostředí.

Energetické daně jsou upraveny v částech 45 až 47 zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů.

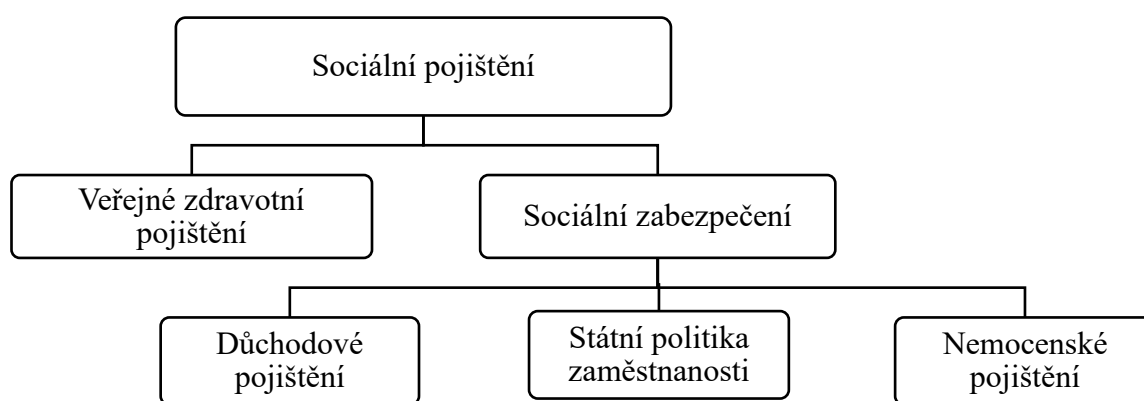
3 Systém sociálního a zdravotního pojištění

Kromě daně z příjmů má podnikající osoba také povinnosti vůči zdravotní pojišťovně a správě sociálního zabezpečení. Poté co zjistí svou daňovou povinnost, musí ještě své odvodové zatížení.

Odvedené sociální a zdravotní pojištění tvoří další významnou část příjmů státního rozpočtu. U těchto příjmů není možné jednoznačně určit, zda se jedná o přímé nebo nepřímé daně a mají spíše doplňkový charakter.

Sociální pojištění se v české republice skládá z několika subsystémů, každým jednotlivým subsystémem se budeme podrobněji zabývat v následujících podkapitolách. Obr. 3.1 znázorňuje systém sociálního pojištění v České republice.

Obr. 3.1 Systém sociálního pojištění v České republice

Zdroj: Vančurová, Láchová (2016)

Pojistné na veřejné zdravotní pojištění spravují zdravotní pojišťovny a pojistné na sociální zabezpečení je shromažďováno na zvláštním účtu státního rozpočtu.

3.1 Sociální zabezpečení

Pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti představuje jednu platbu, která zahrnuje pojistné na nemocenské pojištění, pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti (Vančurová, Láchová, 2016).

Nemocenské pojištění

Dávky z tohoto pojištění slouží pojištěncům k překlenutí krátkodobé pracovní neschopnosti, způsobené úrazem či nemocí, mohou však také pomoci osobám v těhotenství a mateřství. Z nemocenského pojištění se vyplácí nemocenská, peněžitá pomoc v mateřství a otcovská, ošetrovné a vyrovnávací příspěvek v těhotenství a mateřství. U zaměstnanců je toto

pojištění povinné u OSVČ, záleží na jejich rozhodnutí. Sazby nemocenského pojištění činí 2,3 % z vyměřovacího základu.

Důchodové pojištění

Důchodové pojištění pomáhá v případech dlouhodobé nebo trvalé pracovní neschopnosti, která vzniká z důvodů zdravotních problémů nebo vysokého věku. Z důchodového pojištění jsou vypláceny důchody, starobní, invalidní, vdovské a sirotčí.

Příspěvek na státní politiku zaměstnanosti

Z vybraného pojistného na státní politiku zaměstnanosti jsou hrazeny peněžité podpory v nezaměstnanosti a aktivní politika zaměstnanosti (tj. podpora tvorby nových pracovních míst).

Okruh poplatníků pojistného je velmi široký, patří zde zaměstnanci v pracovním poměru, zaměstnanci pracující na základě dohody o provedení práce (dále jen DPP) i dohody o pracovní činnosti (dále jen DPČ), v tomto případě je však stanovena podmínka aby příjmu překročili stanovenou hranici. U DPP je hranice stanovena na 10 000 Kč měsíčně a u DPČ na 2 500 Kč měsíčně. Dále mezi poplatníky pojistného patří zaměstnavatelé, OSVČ, členové družstva, poslanci, senátoři a další.

3.1.1 Pojistné u OSVČ

Obecně platí, že vyměřovacím základem OSVČ je částka, kterou si sám určí, ale nesmí být nižší než 50 % DZD ze samostatné činnosti neupraveného o nezdanitelné částky. Výše vyměřovacího základu tedy závisí na výši příjmů a výdajů, které OSVČ vykazuje. Pro OSVČ je stanoven maximální i minimální vyměřovací základ. Maximální a minimální vyměřovací základ se každoročně mění, protože se odvíjí od výše průměrné mzdy, která je stanovena ve vyhlášce MPSV.

Sazba pojistného činí 29,2 % z toho 28 % připadá na důchodové pojištění a 1,2 % na státní politiku zaměstnanosti.

OSVČ je povinna platit pojistné na sociální zabezpečení ve formě měsíčních záloh na účet příslušné okresní zprávy sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ). OSVČ musí podávat přehled o příjmech a výdajích. Tento přehled se podává na předepsaném tiskopise a odevzdává příslušné OSSZ nejpozději do jednoho měsíce ode dne, ve kterém měla podat daňové přiznání k dani příjmu FO.

OSVČ se pro účely účasti na důchodovém pojištění a pro placení pojistného na sociální zabezpečení rozděluje na OSVČ vykonávající hlavní samostatnou výdělečnou činnost a na OSVČ vykonávající vedlejší samostatnou výdělečnou činnost. Kdo se považuje

za OSVČ hlavní a OSVČ vedlejší je uvedeno v § 9 a § 10 zákona o důchodovém pojištění (Ženíšková, 2016).

V případě hlavní samostatně výdělečné činnosti činní minimální vyměřovací základ 25 % z průměrné mzdy, pro rok 2018 je výše průměrné mzdy 29 979 Kč. Z toho tedy vyplývá, že minimální měsíční vyměřovací základ je 7 495 Kč a měsíční minimální záloha na pojistné činní 2 189 Kč. Minimální záloha se vypočítá jako součin minimálního měsíčního vyměřovacího základu a sazby pojistného. Minimální roční vyměřovací základ se určí jako součin měsíčních minimálních vyměřovacích základů a počtu měsíců, ve kterých byla vykonávána výdělečná činnost. Nezahrnujeme zde však např. měsíce, kdy OSVČ nevykonávala samostatnou činnost ani jeden den, popírala nemocenskou atd.

V Tab. 3.1 je znázorněn vývoj minimálního měsíčního vyměřovacího základu a minimálních měsíčních záloh v letech 2013 – 2018 pro OSVČ hlavní.

Tab. 3.1 Přehled minimálního měsíčního vyměřovacího základu a minimálních měsíčních záloh v letech 2013-2018 pro OSVČ hlavní

Rok	Měsíční záloha v Kč	Měsíční vyměřovací základ v Kč
2013	1 890	6 471
2014	1 894	6 486
2015	1 943	6 653
2016	1 972	6 752
2017	2 061	7 058
2018	2 189	7 495

Zdroj: vlastní úprava dle FINANCE. *Základ a sazby pojistného u sociálního pojištění OSVČ*. [online]. [cit. 2018-02-06]. Dostupné z: <https://www.finance.cz/dane-a-mzda/dane-z-prijmu/socialni-pojisteni-osvc/zaklad-a-sazby>

V případě vedlejší samostatné výdělečné činnosti činní minimální vyměřovací základ 10 % průměrné mzdy. Minimální měsíční základ je tedy 2 998 Kč a minimální měsíční záloha činní 876 Kč. OSVČ vedlejší je povinna platit zálohy pokud dosáhne rozhodné částky. - Rozhodná částka se vypočítá jako 2,4 násobek částky, která se stanoví jako součin všeobecného vyměřovacího základu, který o dva roky předchází kalendářnímu roku, za který se posuzuje účast na pojištění a přepočítacího koeficientu pro úpravu tohoto vyměřovacího

základu. Rozhodná částka se zaokrouhuje na celé koruny směrem nahoru.³ Rozhodná částka pro rok 2018 je 71 950 Kč.

V Tab. 3.2 je znázorněn vývoj minimálního měsíčního vyměřovacího základu a minimálních měsíčních záloh v letech 2013 – 2018 pro OSVČ vedlejší.

Tab. 3.2 Přehled minimálního měsíčního vyměřovacího základu a minimálních měsíčních záloh v letech 2013-2018 pro OSVČ vedlejší

Rok	Měsíční záloha v Kč	Měsíční vyměřovací základ v Kč
2013	756	2 589
2014	758	2 595
2015	778	2 662
2016	789	2 701
2017	825	2 824
2018	876	2 998

Zdroj: vlastní úprava dle FINANCE. *Základ a sazby pojistného u sociálního pojištění OSVČ*. [online]. [cit. 2018-02-06]. Dostupné z: <https://www.finance.cz/dane-a-mzda/dane-z-prijmu/socialni-pojisteni-osvc/zaklad-a-sazby>

Maximální vyměřovací základ pro OSVČ je od roku 2012 částka ve výši 48násobku průměrné mzdy. V roce 2018 tato částka činí 1 438 992 Kč. OSVČ, která je účastna důchodového pojištění jako také jako zaměstnanec není povinna platit zálohy na pojistné v případě, že v zaměstnání dosáhla maximálního vyměřovacího základu, a to od měsíce, ve kterém příslušné OSSZ oznámí a doloží, že dosáhla tohoto maximálního vyměřovacího základu.

3.1.2 Pojistné u zaměstnavatelů

Za zaměstnavatele se pro účely odvodu pojistného považuje každý, kdo zaměstnává alespoň jednoho zaměstnance. Sazby pojistného činí 25 % z vyměřovacího základu, z toho 2,3 % na nemocenské pojištění, 21,5 % na důchodové pojištění a 1,2 % na státní politiku zaměstnanosti. Vyměřovacím základem je v tomto případě souhrn vyměřovacích základů všech jeho zaměstnanců.

3.1.3 Pojistné u zaměstnanců

Za zaměstnance se považují osoby uvedené § 3 odst. 1 písm. b) bodech 1 až 20 zákona o pojistném na sociální zabezpečení. Vyměřovacím základem zaměstnance je úhrn příjmů,

³ ČESKÁ SPRÁVA SOCIÁLNÍ ZABEZPEČENÍ. *Důchodové pojištění*. [cit. 2018-02-17]. Dostupné z: <http://www.cssz.cz/cz/pojisteni-osvc/ucast-na-pojisteni/povinna.htm>

kteře jsou předmětem DPFO podle ZDP a nejsou od této daně osvobozeny. Sazby pojistného činí 6,5 % z vyměřovacího základu.

Maximální vyměřovací základ je stejný jako u OSVČ, tedy 1 438 992 Kč. Pokud úhrn vyměřovacích základů zaměstnance přesáhne v kalendářním roce maximální vyměřovací základ u jednoho zaměstnavatele, neplatí zaměstnanec v tomto roce pojistné z částky, která přesahuje tento maximální vyměřovací základ. Pokud tuto částku přesáhne u více zaměstnavatelů, považuje se toto zaplacené pojistné za přeplatek a zaměstnanec může na základě potvrzení o úhrnu vyměřovacích základů u všech zaměstnavatelů požádat o vrácení příslušnou OSSZ (Ženíšková, 2016).

3.2 Veřejné zdravotní pojištění

Veřejné zdravotní pojištění je upravují především tyto dva zákony, a to zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění. Účel zdravotního pojištění spočívá v krytí výdajů, které jsou spojeny s poskytnutou zdravotní péčí pojištěnci. Rozsah hrazené zdravotní péče je dán zákonem o veřejném zdravotním pojištění.

Zdravotní pojištění se vztahuje na všechny osoby, které mají trvalý pobyt na území České republiky a na osoby, které nemají na území České republiky trvalý pobyt, ale jsou zaměstnanci u zaměstnavatele, který má sídlo nebo trvalý pobyt na území České republiky.

Plátcí pojistného

Za plátce zdravotního pojištění se považuje:

- zaměstnavatel, který odvádí pojištění za své zaměstnance,
- stát, který odvádí pojistné za vybrané skupiny osob a
- pojištěnec.

Pojištěnec je plátcem zdravotního pojištění pokud:

- je zaměstnancem vykonávající činnosti, ze které mu plynou příjmy ze závislé činnosti dle § 6 ZDP,
- je OSVČ,
- je osoba bez zdanitelných příjmů (Červinka, 2016).

Sazba pojistného

Sazba pojistného činí 13,5 % z vyměřovacího základu. OSVČ odvádí celých 13,5 % z vyměřovacího základu sama. Zaměstnanci je z vyměřovacího základu strháváno 4,5 % a zbylých 9 % za něj odvádí zaměstnavatel.

Osoby, za které platí zdravotní pojištění stát, se nazývají státní pojištěnci a patří zde například nezaopatřené děti, poživatelé důchodů, ženy na mateřské a osoby na rodičovské dovolené, osoby evidované na úřadu práce jako nezaměstnaní a další.

Zvláštní skupinu tvoří osoby bez zdanitelných příjmů. Jsou to osoby, které nemají příjmy ze zaměstnání, ani ze samostatné činnosti a neplatí za ně pojištění stát. Patří zde například ženy v domácnosti, studenti nad 26 let, nezaměstnaní, kteří nejsou evidováni na úřadu práce a další.

3.2.1 Pojistné u OSVČ

Vyměřovacím základem u OSVČ je částka ve výši 50 % z příjmů z podnikání a jiné samostatně výdělečné činnosti, po odečtení vynaložených výdajů, jak již bylo výše zmíněno. Z tohoto vyměřovacího základu odvádí 13,5 %. Výpočet pojistného provádí OSVČ jednou ročně, rozhodným obdobím je kalendářní rok. OSVČ je povinna podávat přehled o příjmech a výdajích ze samostatné výdělečné činnosti a úhrnu záloh na pojistné příslušné zdravotní pojišťovně.

Pro OSVČ je pro účely zdravotního pojištění stanoven na rozdíl od sociálního pojištění pouze minimální vyměřovací základ. Maximální vyměřovací základ byl v roce 2013 zrušen. Minimální vyměřovací základ se odvozuje z poloviny průměrné měsíční mzdy v národním hospodářství (Červinka, 2016). V roce 2018 je minimální měsíční vyměřovací základ 14 989,50 Kč a minimální výše zálohy činní 2 024 Kč.

V Tab. 3.3 je znázorněn vývoj minimálního měsíčního vyměřovacího základu a minimálních měsíčních záloh v letech 2013 – 2018 pro OSVČ.

Tab. 3.3 Přehled minimálního měsíčního vyměřovacího základu a minimálních měsíčních záloh v letech 2013-2018 pro OSVČ

Rok	Měsíční záloha v Kč	Měsíční vyměřovací základ v Kč
2013	1 748	12 942
2014	1 752	12 971
2015	1 797	13 305,50
2016	1 823	13 503
2017	1 906	14 116
2018	2 024	14 989,50

Zdroj: vlastní úprava dle VZP. *OSVČ – minimální výše záloh*. [online]. [cit. 2018-02-17].

Dostupné z: <https://www.vzp.cz/platci/informace/povinnosti-platcu-metodika/osvc/osvc-minimalni-vyse-zaloh>

Minimální vyměřovací základ neplatí pro OSVČ:

- za kterou je plátcem pojistného stát,
- která je současně vedle samostatné činnosti zaměstnancem a odvádí pojistné z tohoto zaměstnání alespoň z minimálního vyměřovacího základu stanoveného pro zaměstnance,
- která dosáhla věku potřebného pro nárok na starobní důchod, ale nesplňuje pro jeho přiznání podmínku potřebné doby zaměstnání,
- která celodenně pečuje alespoň o jedno dítě do 7 let věku nebo nejméně o dvě děti do 15 let věku,
- která je osobou s těžkým tělesným, mentálním nebo smyslovým postižením, je držitelem průkazu ZTP nebo ZTP/P (Červinka 2016).

3.2.2 Pojistné u zaměstnanců a zaměstnavatelů

Zaměstnavatelem se pro účely zdravotního pojištění považuje PO nebo FO, která je plátcem příjmů ze závislé činnosti podle § 6 ZDP, zaměstnává zaměstnance a má sídlo nebo trvalý pobyt na území České republiky (Červinka, 2016). Zaměstnavatel odvádí za své zaměstnance pojistné ve výši 13,5% z vyměřovacího základu, vyměřovací základ je v tomto případě souhrn vyměřovacích základů všech jeho zaměstnanců. Vypočtené pojistné odvádí na účet příslušené zdravotní pojišťovny, u které je zaměstnanec pojištěn.

Za zaměstnance se pro účely zdravotního pojištění považuje FO, které plynou příjmy ze závislé činnosti podle § 6 ZDP. Zaměstnanci pracující na základě DPP nebo DPČ jsou plátcem zdravotního pojištění pouze v případě, že překročí stanovenou hranici. U DPP je hranice stanovena na 10 000 Kč měsíčně a v případě DPČ 2 500 Kč měsíčně.

Vyměřovacím základem zaměstnance je úhrn příjmů, které jsou předmětem DPFO podle ZDP a nejsou od této daně osvobozeny. Sazby pojistného činí 4,5 % z vyměřovacího základu. Minimální vyměřovací základ je ve výši minimální mzdy, která je platná v měsíci, za které se pojistné odvádí, maximální vyměřovací základ byl v roce 2013 zrušen.

4 Analýza a vyhodnocení daňového zatížení konkrétní OSVČ

Podstatou této kapitoly je analýza daňového a odvodového zatížení vybraného podnikatele. Teoretické části práce budou aplikovány na praktický příklad zaměřený na OSVČ. Dále budou a příkladu znázorněny možnosti daňové optimalizace u vybraného podnikatele, např. uplatnění výdajů procentem z příjmů nebo rozdělení příjmů na spolupracující osoby.

Pro účely praktické části bakalářské práce jsou použity skutečné číselné údaje podnikatele z roku 2017 a je zde vycházeno z legislativy, platné v roce 2017 a jsou zde uvedeny změny, které nastaly v roce 2018.

Představení podnikatele

Vybraný podnikatel podniká na základě živnostenského oprávnění. Jeho hlavní podnikatelskou činností je silniční nákladní doprava. Nepřeje si být v práci jmenován, proto bude dále označován jako podnikatel XY.

Pan XY je ženatý, manželka pracuje a její příjmy ročně přesahují 68 000 Kč. Mají dvě děti ve věku 22 a 15 let, daňové zvýhodnění na obě děti uplatňuje manželka.

Podnikatel eviduje svou podnikatelskou činnost prostřednictvím daňové evidence a do této chvíle vždy uplatňoval skutečné výdaje. Je plátcem DPH. Kromě příjmů z podnikání, dosahuje také příjmů z kapitálového majetku.

V majetku má podnikatel zařazen nákladní automobil Tatra 815, který využívá k podnikání. Tento automobil byl pořízen v roce 2013 za 210 000 Kč. Automobil je zařazen do 2. odpisové skupiny a je odepisován rovnoměrně. Hmotnost nákladního automobilu je 24,3 tun a má 3 nápravy. Datum první registrace dle technického průkazu je 1. 1. 1990.

Tab. 4.1 Odpisy dlouhodobého majetku

Rok	Výpočet	Odpis v Kč
2013	$210\,000 \cdot 10\%$	21 000
2014	$210\,000 \cdot 22,25\%$	46 725
2015	$210\,000 \cdot 22,25\%$	46 725
2016	$210\,000 \cdot 22,25\%$	46 725
2017	$210\,000 \cdot 22,25\%$	46 725

Zdroj: vlastní úprava

K nejdůležitějším daním a poplatkům, které musí podnikatel platit, patří:

- daň z příjmů FO,
- silniční daň,
- DPH,
- sociální a zdravotní pojištění podnikatele.

4.1 Model A – uplatnění skutečných výdajů

Ve sledovaném roce dosáhl podnikatel XY příjmů v hodnotě 1 894 674 Kč a výdajů v částce 1 556 631 Kč.

Výpočet DZD dle § 7

Příjmy dle § 7	1 894 674 Kč
Výdaje dle § 7	1 556 631 Kč
Rozdíl mezi příjmy a výdaji	338 043 Kč
Částky zvyšující výsledek hospodaření	0 Kč
Částky snižující výsledek hospodaření – odpisy	46 725 Kč
DZD dle § 7	291 318 Kč

Výpočet DZD dle § 7 je znázorněn v příloze č. 2.

1. Výpočet DPFO

DZD dle § 7	291 318 Kč
DZD dle § 8	9 Kč
Celkový ZD	291 327 Kč
ZD zaokrouhlený na stovky dolů	291 300 Kč
DPFO 15 %	43 695 Kč
Sleva na poplatníka	24 840 Kč
Daň po uplatnění slevy	18 855 Kč

Původní daňové přiznání podnikatele za sledovaného období je znázorněno v příloze č. 1.

2. Výpočet sociálního a zdravotního pojištění podnikatele

Daňový základ pro výpočet pojistného činí 291 318 Kč. Vyměřovací základ je ve výši 50 % z daňového základu.

Sociální pojištění

Vyměřovací základ	145 659 Kč
-------------------	------------

Pojistné na sociální zabezpečení ve výši 29,2 % 42 533 Kč

Výše měsíčních záloh bude v následujícím roce 3 545 Kč.

Zdravotní pojištění

Vyměřovacím základem pro účely zdravotního pojištění je částka ve výši 169 392 Kč, protože vypočtený vyměřovací základ nedosahuje stanovené hranice pro vyměřovací základ.

Vyměřovací základ 169 392 Kč

Pojistné na zdravotní pojištění ve výši 13,5 % 22 868 Kč

Výše měsíčních záloh bude v následujícím roce v minimální výši 2 024 Kč.

Vyměřovací základ pro účely sociálního a zdravotního pojištění se každoročně mění. Pro rok 2018 je minimální vyměřovací základ ve výši 179 874 Kč.

3. Silniční daň

Datum první registrace: 1. 1. 1990

Hmotnost v tunách: 24, 3

Počet náprav: 3

Automobil je používán po celý rok. Daň za sledované období činí 27 300 Kč. S ohledem na datum první registrace není možné uplatnit snížení sazby daně dle § 6 odst. 6 zákona o dani silniční.

Silniční daň je placena formou čtvrtletních záloh. Daňové přiznání k dani silniční je znázorněno v příloze č. 3.

4. DPH

Podnikatel se plátcem DPH stal z důvodů překročení obrátu ve výši 1 000 000 Kč za dvanáct po sobě jdoucích kalendářních měsíců. Jeho zdaňovacím obdobím je kalendářní měsíc. V Tab. 4.2 je znázorněna měsíční daňová povinnost vybraného podnikatele.

Tab. 4.2 Měsíční přehled DPH

Měsíc	Daň na výstupu v Kč (základní sazba)	Daň na vstupu v Kč (základní sazba)	Výsledná daňová povinnost v Kč
Leden	16 199	15 679	520
Únor	11 824	9 004	2 820
Březen	15 364	11 813	3 551
Duben	24 940	15 522	9 418
Květen	28 556	19 564	8 992
Červen	48 148	25 859	22 289
Červenec	36 435	36 434	1
Srpen	48 920	28 757	20 163
Září	54 560	27 605	26 955
Říjen	44 810	27 330	17 480
Listopad	40 077	24 288	15 789
Prosinec	45 900	33 675	12 225
Celkem	415 733	275 530	140 203

Zdroj: podklady k DPH, vlastní úprava

Celková daňová povinnost za sledované období činí 140 203 Kč. Daňové přiznání k DPH za září 2016 je znázorněné v příloze č. 4.

5. Závěrečná rekapitulace

Daňová povinnost podnikatele činí 18 855 Kč, odvody na sociální zabezpečení jsou ve výši 42 533 Kč a odvody na zdravotní pojištění činí 22 868 Kč. Celková hodnota pojistného je ve výši 65 401 Kč. Podnikatel je dále povinen uhradit silniční daň ve výši 27 300 Kč a DPH v celkové částce 140 203 Kč.

Celkové daňové a odvodové zatížení podnikatele činní 251 759 Kč a čistý zisk podnikatele po odečtení povinných plateb je 86 284 Kč.

4.2 Model B – uplatnění výdajů procentem z příjmu

Podnikatel XY podniká v autodopravě, tato živnost patří mezi ostatní živnosti. Podnikatel tedy může uplatnit výdaje ve výši 60 % z příjmů. Výdaje budou ve výši 1 136 804 Kč. Dle ZDP je pro paušální výdaje stanovena maximální hranice, v roce 2016 bylo možné uplatnit výdaje procentem v maximální výši 1 200 000 Kč, v roce 2017 však došlo ke změnám v ZDP a hranice se snížila na částku 600 000 Kč.

Výpočet DZD dle § 7

Příjmy dle § 7	1 894 674 Kč
Výdaje ve výši 60 % z příjmů	600 000 Kč
Rozdíl mezi příjmy a výdaji	1 294 674 Kč
DZD dle § 7	1 294 674 Kč

1. Výpočet DPFO

DZD dle § 7	1 294 674 Kč
DZD dle § 8	9 Kč
Celkový ZD	1 294 683 Kč
ZD zaokrouhlený na stovky dolů	1 294 600 Kč
DPFO 15 %	194 190 Kč
Sleva na poplatníka	24 840 Kč
Daň po uplatnění slevy	169 350 Kč

2. Výpočet sociálního a zdravotního pojištění podnikatele

Daňový základ je v tomto případě ve výši 1 294 674 Kč.

Sociální pojištění

Vyměřovací základ	647 337 Kč
Pojistné na sociální zabezpečení ve výši 29,2 %	189 023 Kč
Výše měsíční zálohy by v následujícím roce byla ve výši 15 752 Kč.	

Zdravotní pojištění

Vyměřovací základ	647 337 Kč
Pojistné na zdravotní pojištění ve výši 13,5 %	87 391 Kč
Výše měsíční zálohy by v následujícím roce byla ve výši 7 283 Kč.	

3. Silniční daň

Silniční daň bude ve stejné výši jako v předchozí variantě, tedy v hodnotě 27 300 Kč.

4. DPH

DPH bude taktéž neměnné. Celková daňová povinnost za sledované období je ve výši 140 203 Kč.

5. Závěrečná rekapitulace

Již na první pohled je zřejmé, že uplatňování výdajů procentem není pro podnikatele výhodné a to z důvodů, že jeho skutečné výdaje jsou vyšší než hodnota výdajů procentem z příjmu, které může podnikatel uplatnit, dalším důvodem je vyšší vyměřovací základ pro výpočet pojistného.

Daňová povinnost podnikatele činí v tomto případě 169 350 Kč což je o 150 495 Kč více než v předchozí variantě. Odvody na sociální zabezpečení jsou ve výši 189 023 Kč a zdravotní pojištění činí 87 391 Kč, celkové pojistné je tedy ve výši 276 414 Kč. Oproti předchozí variantě je částka o 211 013 Kč vyšší. Stejně jako u předchozí varianty musí podnikatel zaplatit silniční daň a DPH.

Daňové a odvodové zatížení podnikatele je při uplatnění této varianty 613 267 Kč, tedy o 361 508 Kč více než u uplatnění skutečných výdajů. Čistý zisk podnikatele je v tomto případě 681 407 Kč. Čistý zisk je oproti předchozí variantě vyšší, ale i přesto je tato možnost pro podnikatele značně nevýhodná. Nejen kvůli zvýšení daňové zátěže a odvodů pojistného, ale také z toho důvodu, že podnikatel nemůže uplatnit odpisy majetku.

4.3 Model C1 – spolupracující osoby – manželka

Podnikatel může využít rozdělení příjmů a výdajů na spolupracující osoby dle § 13 ZDP. Každá spolupracující osoba se považuje za OSVČ. Činnost může být považována za hlavní nebo vedlejší zdroj příjmů. Např. manželka, která je zaměstnána nebo je na mateřské dovolené je považována za OSVČ vedlejší.

Na spolupracující manželku může podnikatel převést maximálně 50 % příjmů a výdajů dle § 7, ale částka, o kterou příjmy převyšují výdaje, nesmí být vyšší než 540 000 Kč.

Příjmy podnikatele jsou ve výši 1 894 674 Kč a celkové výdaje jsou ve výši 1 603 357 Kč (včetně odpisů). Pro podnikatele by bylo nejvýhodnější převést na manželku celých 50 %. Tedy příjmy v hodnotě 947 337 Kč a výdaje ve výši 801 679 Kč. Maximální částka 540 000 Kč v tomto případě překročena nebude.

1. Výpočet DPFO

Příjmy dle § 7 ve výši 50 %	947 337 Kč
Výdaje dle § 7 ve výši 50 %	801 679 Kč
DZD dle § 7	145 658 Kč
DZD dle § 8	9 Kč
Celkový ZD	145 667 Kč
ZD zaokrouhlený na stovky dolů	145 600 Kč
DPFO 15 %	21 840 Kč
Sleva na poplatníka	24 840 Kč
Daň po uplatnění slevy	0 Kč

Daň po uplatnění slevy je nulová, protože sleva na poplatníka nemůže snížit daň do záporných hodnot, maximálně do výše daňové povinnosti nebo do nuly.

2. Výpočet sociálního a zdravotního pojištění podnikatele

Daňovým základem je v tomto případě částka ve výši 145 658 Kč.

Sociální pojištění

Vyměřovací základ ve výši 50 % z daňového základu činí 72 829 Kč. Tato částka je však nižší než je stanovený minimální vyměřovací základ pro rok 2017. Jelikož podnikatel nedosahuje žádného jiného příjmu, je považován za osobu vykonávající hlavní činnost a jeho vyměřovacím základem bude částka ve výši 84 696 Kč.

Vyměřovací základ	84 696 Kč.
-------------------	------------

Pojistné na sociální zabezpečení ve výši 29,2 %	24 732 Kč
---	-----------

Výše měsíční zálohy by v následujícím roce byly v minimální výši 2 189 Kč.

Jak již bylo výše zmíněno, vyměřovací základ se každoročně mění, v roce 2018 je stanoven ve výši 89 940 Kč.

Zdravotní pojištění

Stejně jako u sociálního pojištění je vyměřovací základ ve výši 50 % daňového základu, ale jelikož nedosahuje minimální hranice pro účely zdravotního pojištění, použijeme vyměřovací základ ve výši 169 392 Kč.

Vyměřovací základ	169 392 Kč
-------------------	------------

Pojistné na zdravotní pojištění ve výši 13,5 %	22 868 Kč
--	-----------

Výše měsíčních záloh bude v následujícím roce v minimální výši 2 024 Kč.

3. Silniční daň a DPH

Stejně jako v přecházejících variantách je podnikatel povinen zaplatit silniční daň ve výši 27 300 Kč a DPH v celkové hodnotě 140 203 Kč.

DPFO spolupracující osoby – manželky

Manželka podnikatele je po celý rok zaměstnaná na hlavní pracovní poměr, její příjmy dle § 6 jsou ve výši 241 316 Kč. Manželka je považována za osobu vykonávající vedlejší činnost.

Příjmy dle § 6	241 316 Kč
Příjmy dle § 7 ve výši 50 %	947 337 Kč
Výdaje dle § 7 ve výši 50 %	801 679 Kč
DZD dle § 6	323 364 Kč
DZD dle § 7	145 658 Kč
Celkový ZD	469 022 Kč
ZD zaokrouhlený na stovky dolů	469 000 Kč
DPFO 15 %	70 350 Kč
Sleva na poplatníka	24 840 Kč
Daňové zvýhodnění na 1. dítě	13 404 Kč
Daňové zvýhodnění na 2. dítě	19 404 Kč
Daň po uplatnění slevy	12 702 Kč

V roce 2018 došlo ke změně daňového zvýhodnění na první dítě, částka se zvýšila na 15 204 Kč.

Pojistné spolupracující osoby

Daňovým základem bude částka ve výši 145 658 Kč.

Sociální pojištění

Vyměřovací základ ve výši 50 % z daňového základu činí 72 829 Kč.

Pojistné na sociální zabezpečení ve výši 29,2 % 21 267 Kč

Výše měsíční zálohy by v následujícím roce byla ve výši 1 773 Kč.

Zdravotní pojištění

Stejně jako u sociálního pojištění je vyměřovací základ ve výši 50 % daňového základu.

Pojistné na zdravotní pojištění ve výši 13,5 % 9 832 Kč

Výše měsíčních záloh bude v následujícím roce ve výši 820 Kč.

4. Závěrečná rekapitulace

Při uplatnění této varianty by daňová povinnost poplatníka byla nulová. Odvody na sociální zabezpečení jsou v tomto případě ve výši 24 732 Kč a odvody na zdravotní pojištění činí 22 868 Kč. Celková hodnota pojistného je ve výši 47 600 Kč. Oproti variantě A je

celková hodnota pojistného nižší o 17 801 Kč. Podnikatel je dále povinen uhradit silniční daň ve výši 27 300 Kč a DPH v celkové částce 140 203 Kč. Celková hodnota daňového a odvodového zatížení je u této varianty ve výši 215 103 Kč což je o 36 656 Kč méně než v případě uplatnění skutečných výdajů.

Z hlediska daňové optimalizace podnikatele se zdá tato varianta výhodná, ale jelikož manželka podnikatele pracuje po celý rok a kromě příjmů ze závislé činnosti by musela zdanit také příjmy z podnikání, byl by rozpočet domácnosti zatížen více, než kdyby podnikatel uplatnil variantu bez spolupracující osoby. Daňová povinnost manželky činí 12 702 Kč, celková hodnota pojistného je ve výši 31 099 Kč.

4.3.1 Model C2 – spolupracující osoby – manželka

Existuje zde i další možnost a to, že podnikatel na manželku převede nižší procento příjmů a výdajů. Výhodou tohoto řešení je, že spolupracující osoba nemusí odvádět pojistné na sociální zabezpečení. Pojistné se neodvádí v případě, že ZD spolupracující osoby dle § 7, nepřesáhne hodnotu 67 756 Kč (tato hodnota představuje rozhodnou částku, pro odvod pojistného na sociální zabezpečení v roce 2017, tato částka se každoročně mění). Tímto řešením docílíme nejen toho, že snížíme ZD podnikatele, ale získáme také úsporu v podobě osvobození od placení pojistného na sociální zabezpečení.

Této varianty v našem případě dosáhneme za předpokladu, že na spolupracující osobu, konkrétně manželku převedeme maximálně 23 % příjmů a výdajů, příjmy jsou ve výši 435 775 Kč a výdaje 368 772 Kč, vypočtený ZD spolupracující osoby je 67 003 Kč a je nižší než výše zmíněný limit, z čehož vyplývá, že spolupracující osoba nebude odvádět sociální pojištění, ale zdravotní pojištění je povinna odvádět vždy.

1. Výpočet DPFO podnikatele

Příjmy dle § 7 ve výši 77 %	1 458 899 Kč
Výdaje dle § 7 ve výši 77 %	1 234 585 Kč
DZD dle § 7	224 314 Kč
DZD dle § 8	9 Kč
Celkový ZD	224 323 Kč
ZD zaokrouhlený na stovky dolů	224 300 Kč
DPFO 15 %	33 645 Kč
Sleva na poplatníka	24 840 Kč
Daň po uplatnění slevy	8 805 Kč

2. Výpočet sociálního a zdravotního pojištění podnikatele

Daňový základ pro účely sociálního a zdravotního pojištění je v této variantě ve výši 224 314 Kč. Pojistné opět počítáme z poloviny daňového základu dle § 7.

Sociální pojištění

Vyměřovací základ	112 157 Kč
-------------------	------------

Pojistné na sociální zabezpečení ve výši 29,2 %	32 750 Kč
---	-----------

Podnikatel by byl v následujícím roce povinen odvádět měsíční zálohy ve výši 2 729 Kč.

Zdravotní pojištění

Stejně jako v předchozím případě vypočtený vyměřovací základ nedosahuje minimální hranice pro účely zdravotního pojištění, proto použijeme vyměřovací základ ve výši 169 392 Kč.

Vyměřovací základ	169 392 Kč
-------------------	------------

Pojistné na zdravotní pojištění ve výši 13,5 %	22 868 Kč
--	-----------

Výše měsíčních záloh bude v následujícím roce v minimální výši 2 024 Kč.

3. Silniční daň a DPH

Výše silniční daně a DPH zůstává stejně jako v předchozích variantách neměnná. Podnikatel je povinen zaplatit silniční daň ve výši 27 300 Kč a DPH v celkové hodnotě 140 203 Kč.

DPFO spolupracující osoby – manželky

Manželka podnikatele je po celý rok zaměstnaná na hlavní pracovní poměr, její příjmy dle § 6 jsou ve výši 241 316 Kč.

Příjmy dle § 6	241 316 Kč
----------------	------------

Příjmy dle § 7 ve výši 23 %	435 775 Kč
-----------------------------	------------

Výdaje dle § 7 ve výši 23 %	368 772 Kč
-----------------------------	------------

DZD dle § 6	323 364 Kč
-------------	------------

DZD dle § 7	67 003 Kč
-------------	-----------

Celkový ZD	390 367 Kč
------------	------------

ZD zaokrouhlený na stovky dolů	390 300 Kč
--------------------------------	------------

DPFO 15 %	58 545 Kč
-----------	-----------

Sleva na poplatníka	24 840 Kč
---------------------	-----------

Daňové zvýhodnění na 1. dítě	13 404 Kč
------------------------------	-----------

Daňové zvýhodnění na 2. dítě	19 404 Kč
------------------------------	-----------

Daň po uplatnění slevy	897 Kč
------------------------	--------

Pojistné spolupracující osoby

Daňovým základem bude částka ve výši 67 003 Kč. Sociální pojištění spolupracující osoba nebude platit, protože nepřekročila hranici rozhodné částky.

Zdravotní pojištění

Vyměřovacím základem je částka v hodnotě 33 502 Kč.

Pojistné na zdravotní pojištění ve výši 13,5 % 4 523 Kč

Výše měsíčních záloh bude v následujícím roce ve výši 377 Kč.

4. Závěrečná rekapitulace

Uplatněním této možnosti by byla daňová povinnost poplatníka ve výši 8 805 Kč, což je o 10 050 Kč méně oproti varianty A, pojištění na sociální zabezpečení je ve výši 32 750 Kč a zdravotní pojištění v tomto případě činí 22 868 Kč, celková hodnota pojistného je 55 618 Kč, tedy o 9 783 Kč méně než ve variantě A. Hodnota silniční daně a DPH je neměnná. Celkové daňové a odvodové zatížení činí 231 926 Kč což je o 19 833 Kč méně než ve variantě A, kde jsou uplatňovány skutečné výdaje.

Spolupracující osoba, v tomto případě manželka, je povinná zdanit příjmy ze závislé činnosti a příjmy ze samostatné činnosti. Je povinna zaplatit zdravotní pojištění, ale pojištění na sociální zabezpečení není povinna platit, jelikož nedosáhla limitu 67 756 Kč a je považována za OSVČ vykonávající vedlejší činnosti. Daňové zatížení manželky je ve výši 897 Kč a celková hodnota pojistného je ve výši 4 523 Kč.

Pro podnikatele se tato varianta jeví jako výhodná, sníží svou daňovou povinnost a také ušetří na odvodech pojistného. Rodinný rozpočet by také nebyl zatížen, tak jako v případě, kdyby podnikatel na manželku převedl celých 50 % příjmů a výdajů.

4.4 Model D1 – spolupracující osoby – děti

Další možnost, jak využít metodu spolupracujících osob je přerozdělení příjmů a výdajů na další osoby žijící s poplatníkem ve společně hospodařící domácnosti. Na tyto spolupracující osoby je možné převést 30 % příjmů a výdajů dle § 7, částka, o kterou příjmy převyšují výdaje, nesmí přesáhnout 180 000 Kč.

V našem případě se jedná o vyživované děti podnikatele. U 15letého dítěte ovšem není možné využít institut spolupracujících osob, protože ještě neukončil povinnou školní docházku. Spolupráci tak může využít pouze u dítěte, kterému je 22 let a studuje vysokou školu, dítě tedy může uplatnit slevu na studenta, která dle § 35ba ZDP činí 4 020 Kč za rok.

Poplatník stejně jako u spolupracující manželky nemusí využít přerozdělení v celé 30procentí výši, ale může uplatnit libovolné procento.

Příjmy podnikatele jsou ve výši 1 894 674 Kč a celkové výdaje jsou ve výši 1 603 357 Kč (včetně odpisů) a podnikatel 30 % příjmů a výdajů převede na spolupracující osobu.

1. Výpočet DPFO

Příjmy dle § 7 ve výši 70 %	1 326 272 Kč
Výdaje dle § 7 ve výši 70 %	1 122 350 Kč
DZD dle § 7	203 922 Kč
DZD dle § 8	9 Kč
Celkový ZD	203 931 Kč
ZD zaokrouhlený na stovky dolů	203 900 Kč
DPFO 15 %	30 585 Kč
Sleva na poplatníka	24 840 Kč
Daň po uplatnění slevy	5 745 Kč

2. Výpočet sociálního a zdravotního pojištění podnikatele

Daňový základ pro účely sociálního a zdravotního pojištění je v této variantě ve výši 203 922 Kč. Vyměřovací základ bude opět ve výši 50 % daňového základu.

Sociální pojištění

Vyměřovací základ	101 961 Kč
Pojistné na sociální zabezpečení ve výši 29,2 %	29 773 Kč

Podnikatel by byl v následujícím roce povinen odvádět měsíční zálohy ve výši 2 482 Kč.

Zdravotní pojištění

Stejně jako v předchozím případě vypočtený vyměřovací základ nedosahuje minimální hranice pro účely zdravotního pojištění, proto použijeme vyměřovací základ ve výši 169 392 Kč.

Vyměřovací základ	169 392 Kč
Pojistné na zdravotní pojištění ve výši 13,5 %	22 868 Kč

Výše měsíčních záloh bude v následujícím roce v minimální výši 2 024 Kč.

3. Silniční daň a DPH

Výše silniční daně a DPH zůstává stejně jako v předchozích variantách neměnná. Podnikatel je povinen zaplatit silniční daň ve výši 27 300 Kč a DPH v celkové hodnotě 140 203 Kč.

DPFO spolupracující osoby – dítěte

Příjmy dle § 7 ve výši 30 %	568 402 Kč
Výdaje dle § 7 ve výši 30 %	481 007 Kč
ZD dle § 7	87 395 Kč
ZD zaokrouhlený na stovky dolů	87 300 Kč
DPFO 15 %	13 095 Kč
Sleva na poplatníka	24 840 Kč
Sleva na studenta	4 020 Kč
Daň po uplatnění slevy	0 Kč

Výsledná daň je nulová, protože sleva na poplatníka a na studenta nemůže snížit daň do mínusu.

Sociální a zdravotní pojištění spolupracující osoby

Spolupracující osoba je považována za OSVČ vykonávající vedlejší činnosti. Daňový základ pro účely sociálního a zdravotního pojištění je ve výši 87 395 Kč, vyměřovací základ činí 43 698 Kč. Spolupracující osoba je povinna zaplatit sociální i zdravotní pojištění, protože ZD dle § 7 překročil rozhodnou částku.

Pojistné na sociální zabezpečení 29,2 %	12 760 Kč
Zálohy v následujícím roce budou ve výši 1 064 Kč.	
Pojistné na zdravotní pojištění 13,5 %	5 900 Kč
Zálohy budou v následujícím roce ve výši 492 Kč.	

Pojistné se bude odvádět pouze z hodnoty skutečně dosaženého zisku, jelikož se jedná o OSVČ vedlejší a navíc je za tuto osobu plátce pojistného stát, proto se jí netýká minimální vyměřovací základ.

4. Závěrečná rekapitulace

Daňová povinnost poplatníka by v tomto případě byla ve výši 5 745 Kč což je o 13 110 Kč méně než ve variantě A, hodnota pojistného na sociální zabezpečení činí 29 773 Kč a hodnota zdravotního pojištění je 22 868 Kč. Celkové odvodové zatížení činí 52 641 Kč, což je o 12 760 Kč méně než ve variantě A. Hodnota silniční daně a DPH je neměnná. Celkové daňové a odvodové zatížení činí 225 889 Kč což je o 25 870 Kč méně než ve variantě A, kde jsou uplatňovány skutečné výdaje.

Daňová povinnost spolupracující osoby je nulová, ale musí odvést sociální i zdravotní pojištění v celkové výši 18 660 Kč a navíc by manželka podnikatele nemohla na toto dítě uplatnit daňové zvýhodnění. Z tohoto pohledu je výhodnější rozdělit příjmy na manželku.

4.4.1 Model D2 – spolupracující osoby – děti

I v tomto případě můžeme rozdělit příjmy a výdaje tak, aby spolupracující osoba nemusela platit sociální pojištění. Těto varianty dosáhneme tím, že na spolupracující osobu převedeme pouze 22 %, stejně jako, když byla spolupracující osobou manželka podnikatele.

1. Výpočet DPFO podnikatele

Příjmy dle § 7 ve výši 77 %	1 458 899 Kč
Výdaje dle § 7 ve výši 77 %	1 234 585 Kč
DZD dle § 7	224 314 Kč
DZD dle § 8	9 Kč
Celkový ZD	224 323 Kč
ZD zaokrouhlený na stovky dolů	224 300 Kč
DPFO 15 %	33 645 Kč
Sleva na poplatníka	24 840 Kč
Daň po uplatnění slevy	8 805 Kč

1. Výpočet sociálního a zdravotního pojištění podnikatele

Daňový základ pro účely sociálního a zdravotního pojištění je v této variantě ve výši 224 314 Kč. Pojistné opět počítáme z poloviny daňového základu dle § 7.

Sociální pojištění

Vyměřovací základ	112 157 Kč
Pojistné na sociální zabezpečení ve výši 29,2 %	32 750 Kč

Podnikatel by byl v následujícím roce povinen odvádět měsíční zálohy ve výši 2 729 Kč.

Zdravotní pojištění

Stejně jako v předchozím případě vypočtený vyměřovací základ nedosahuje minimální hranice pro účely zdravotního pojištění, proto použijeme vyměřovací základ ve výši 169 392 Kč.

Vyměřovací základ	169 392 Kč
Pojistné na zdravotní pojištění ve výši 13,5 %	22 868 Kč

Výše měsíčních záloh bude v následujícím roce v minimální výši 2 024 Kč.

2. Silniční daň a DPH

Výše silniční daně a DPH zůstává stejně jako v předchozích variantách neměnná. Podnikatel je povinen zaplatit silniční daň ve výši 27 300 Kč a DPH v celkové hodnotě 140 203 Kč.

DPFO spolupracující osoby – dítěte

Příjmy dle § 7 ve výši 23 %	435 775 Kč
Výdaje dle § 7 ve výši 23 %	368 772 Kč
DZD dle § 7	67 003 Kč
ZD zaokrouhlený na stovky dolů	67 000 Kč
DPFO 15 %	10 050 Kč
Sleva na poplatníka	24 840 Kč
Sleva na studenta	4 020 Kč
Daň po uplatnění slevy	0 Kč

Výsledná daň je nulová, protože sleva na poplatníka a na studenta nemůže snížit daň do mínusu.

Sociální a zdravotní pojištění spolupracující osoby

Daňový základ pro účely sociálního a zdravotního pojištění je ve výši 67 003 Kč, vyměřovací základ činí 33 502 Kč. Sociální pojištění v tomto případě nebude odvedeno, protože spolupracující osoba nepřekročila rozhodnou částku, která pro sledované období činila 64 813 Kč. Zdravotní pojištění se opět počítá ze skutečně dosaženého zisku.

Pojistné na zdravotní pojištění 13,5 %	4 523 Kč
--	----------

Zálohy budou v následujícím roce ve výši 377 Kč.

3. Závěrečná rekapitulace

Uplatněním této možnosti by byla daňová povinnost poplatníka ve výši 8 805 Kč, což je o 10 050 Kč oproti varianty A, pojistné na sociální zabezpečení je ve výši 32 750 Kč a zdravotní pojištění v tomto případě činí 22 868 Kč, celková hodnota pojistného je 55 618 Kč, tedy o 9 783 Kč méně než ve variantě A. Hodnota silniční daně a DPH je neměnná. Celkové daňové a odvodové zatížení činí 231 926 Kč což je o 19 833 Kč méně než ve variantě A, kde jsou uplatňovány skutečné výdaje.

Daňová povinnost spolupracující osoby je opět nulová, odvodové zatížení je v celkové výši 4 523 Kč. Podnikatel by při uplatnění této varianty ušetřil na odvodech pojistného na sociální zabezpečení.

4.5 Model E – spolupracující osoby – manželka, dítě

Další varianta, kterou může podnikatel využít je, že příjmy a výdaje rozdělí mezi dvě spolupracující osoby a to na manželku a dítě. Podnikatel při uplatnění této varianty nesmí převést více než 30 % příjmů a výdajů.

Jednou z možností je převést 15 % příjmů a výdajů na manželku a dalších 15 % na dítě.

1. Výpočet DPFO

Příjmy dle § 7 ve výši 70 %	1 326 272 Kč
Výdaje dle § 7 ve výši 70 %	1 122 350 Kč
DZD dle § 7	203 922 Kč
DZD dle § 8	9 Kč
Celkový ZD	203 931 Kč
ZD zaokrouhlený na stovky dolů	203 900 Kč
DPFO 15 %	30 585 Kč
Sleva na poplatníka	24 840 Kč
Daň po uplatnění slevy	5 745 Kč

2. Výpočet sociálního a zdravotního pojištění podnikatele

Daňový základ pro účely sociálního a zdravotního pojištění je v této variantě ve výši 203 922 Kč. Vyměřovací základ bude opět ve výši 50 % daňového základu.

Sociální pojištění

Vyměřovací základ	101 961 Kč
Pojistné na sociální zabezpečení ve výši 29,2 %	29 773 Kč

Podnikatel by byl v následujícím roce povinen odvádět měsíční zálohy ve výši 2 482 Kč.

Zdravotní pojištění

Vypočtený vyměřovací základ nedosahuje minimální hranice pro účely zdravotního pojištění, proto použijeme vyměřovací základ ve výši 169 392 Kč.

Vyměřovací základ	169 392 Kč
Pojistné na zdravotní pojištění ve výši 13,5 %	22 868 Kč

Výše měsíčních záloh bude v následujícím roce v minimální výši 2 024 Kč.

3. Silniční daň a DPH

Výše silniční daně a DPH zůstává stejně jako v předchozích variantách neměnná. Podnikatel je povinen zaplatit silniční daň ve výši 27 300 Kč a DPH v celkové hodnotě 140 203 Kč.

DPFO spolupracující osoby – dítěte

Příjmy dle § 7 ve výši 15 %	284 201 Kč
Výdaje dle § 7 ve výši 15 %	240 504 Kč
ZD dle § 7	43 697 Kč
ZD zaokrouhlený na stovky dolů	43 600 Kč
DPFO 15 %	6 540 Kč
Sleva na poplatníka	24 840 Kč
Sleva na studenta	4 020 Kč
Daň po uplatnění slevy	0 Kč

Výsledná daň je nulová, protože sleva na poplatníka a na studenta nemůže snížit daň do mínusu.

Sociální a zdravotní pojištění spolupracující osoby – dítěte

Daňový základ pro účely sociálního a zdravotního pojištění je ve výši 43 697 Kč, vyměřovací základ činí 21 849 Kč. Sociální pojištění v tomto případě nebude odvedeno, protože spolupracující osoba nepřekročila rozhodnou částku, která pro sledované období činila 67 756 Kč. Zdravotní pojištění se opět počítá ze skutečně dosaženého zisku.

Pojistné na zdravotní pojištění 13,5 %	2 950 Kč
--	----------

Zálohy budou v následujícím roce ve výši 246 Kč.

DPFO spolupracující osoby – manželky

Příjmy dle § 6	241 316 Kč
Příjmy dle § 7 ve výši 15 %	284 201 Kč
Výdaje dle § 7 ve výši 15 %	240 504 Kč
DZD dle § 6	323 364 Kč
DZD dle § 7	43 697 Kč
Celkový ZD	367 061 Kč
ZD zaokrouhlený na stovky dolů	367 000 Kč
DPFO 15 %	55 050 Kč
Sleva na poplatníka	24 840 Kč
Daňové zvýhodnění na 1. dítě	13 404 Kč
Daň po uplatnění slevy	16 806 Kč

Sociální a zdravotní pojištění spolupracující osoby – manželky

Daňový základ pro účely sociálního a zdravotního pojištění je ve výši 43 697 Kč, vyměřovací základ činí 21 849 Kč. Sociální pojištění v tomto případě nebude odvedeno,

protože spolupracující osoba nepřekročila rozhodnou částku, která pro sledované období činila 67 756 Kč. Zdravotní pojištění se opět počítá ze skutečně dosaženého zisku.

Pojistné na zdravotní pojištění 13,5 %	2 950 Kč
--	----------

Zálohy budou v následujícím roce ve výši 246 Kč.

4. Závěrečná rekapitulace

Daňová povinnosti poplatníka by v tomto případě byla ve výši 5 745 Kč což je o 13 110 Kč méně než ve variantě A, hodnota pojistného na sociální zabezpečení činí 29 773 Kč a hodnota zdravotního pojištění je 22 868 Kč. Celkové odvodové zatížení činí 52 641 Kč, což je o 12 760 Kč méně než ve variantě A. Hodnota silniční daně a DPH je neměnná. Celkové daňové a odvodové zatížení činí 225 889 Kč což je o 25 870 Kč méně než ve variantě A, kde jsou uplatňovány skutečné výdaje.

Spolupracující manželce v tomto případě vznikla daňová povinnost ve výši 16 806 Kč a to hlavně z důvodu, že nemůže uplatnit daňové zvýhodnění na druhé dítě. Spolupracující dítě má nulovou daňovou povinnosti a obě spolupracující osoby odvádí pouze zdravotní pojištění v celkové výši 5 900 Kč.

Z pohledu podnikatele je tato varianta výhodná, protože sníží svou daňovou povinnost a také ušetří na odvodech na sociální zabezpečení. Z pohledu jeho manželky tato varianta výhodná není, protože jí se naopak daňová povinnost zvýší.

4.6 Konečné srovnání výsledků

V této části bude provedeno srovnání výsledků, které byly vypočteny v předchozí části práce. V Tab. 4.3 jsou srovnány vypočtené daňové povinnosti v jednotlivých variantách a celkové odvody pojistného. Ve variantě A zdaňuje příjmy z podnikání pouze podnikatel a využívá skutečné náklady, ve variantě B zdaňuje příjmy také pouze podnikatel, ale uplatňuje výdaje procentem z příjmu. Ve variantě C podnikatel přerozděluje příjmy a výdaje na manželku, ve dvou různých hodnotách, ve variantě D dochází k přerozdělení příjmů na dítě a poslední varianta představuje přerozdělení příjmů a výdajů na manželku a dítě.

Tab. 4.3 Porovnání daňového a odvodového zatížení rodiny podnikatele v Kč

	Podnikatel		Manželka		Dítě		Celkem	
	DP	Pojistné	DP	Pojistné	DP	Pojistné	DP	Pojistné
Model A	18 855	65 401	---	---	---	---	18 855	65 401
Model B	169 350	276 414	---	---	---	---	169 350	276 414
Model C1	0	47 600	12 702	31 099	---	---	12 702	78 699
Model C2	8 805	55 618	897	4 523	---	---	8 805	60 141
Model D1	5 745	52 641	---	---	0	18 660	5 745	71 301
Model D2	8 805	55 618	---	---	0	4 523	8 805	60 141
Model E	5 745	52 641	16 806	2 950	0	2 950	22 551	58 541

Zdroj: vlastní úprava

Z tabulky je na první pohled jasné, že je pro podnikatele lepší uplatňovat skutečné výdaje než výdaje procentem z příjmu.

Dále je z tabulky možné vyčíst, že pokud podnikatel využije jako spolupracující osobu manželku a převede na ni celých 50 % příjmů a výdajů, dojde z jeho pohledu k výraznému poklesu daňového zatížení, ale daňová povinnost manželky, naopak vzroste, protože dosahuje příjmů ze závislé činnosti a v konečném důsledku, je daňové zatížení rodiny v podstatě stejné. Varianta C1 tedy není optimálním řešením.

Za optimální variantu nemůže být považována ani varianta D1 a D2, je zde sice nižší daňové zatížení, ale odvody pojistného jsou vysoké a navíc manželka nemůže uplatnit daňové zvýhodnění na obě děti, její daňová povinnost by se tedy zvýšila.

Pokud by podnikatel chtěl využít institut spolupracujících osob je pro něho i celou rodinu nejvýhodnější varianta C2, v porovnání s variantou A je daňové zatížení o 10 050 Kč nižší a na odvodech je ušetřeno 5 030 Kč.

Nesmíme však zapomenout, že podnikatel je dále povinen platit silniční daň v hodnotě 27 300 Kč ročně a DPH, které bylo za sledované období v celkové výši 140 203 Kč.

Pokud by tedy podnikatel uplatnil variantu A, bylo by jeho celkové daňové a odvodové zatížení ve výši 250 766 Kč. Při uplatnění varianty C2 by celkové zatížení činilo 231 926 Kč. Podnikatel by tedy ušetřil 19 833 Kč.

5 Závěr

Cílem bakalářské práce byla analýza daňového a odvodového zatížení osoby samostatně výdělečně činné v České republice a komparace jednotlivých možností optimalizace daňového zatížení, které je možné uplatnit v podmínkách dle platné legislativy České republiky.

Práce byla rozdělena na dvě části, teoretickou a praktickou část. V první teoretické kapitole byla charakterizována daňová soustava České republiky. V kapitole byla definována daň a její funkce a další část byla věnována podrobnějšímu rozboru jednotlivých daní v členění na daně přímé a nepřímé. Byly zde vysvětleny základní pojmy, jako je poplatník daně, základ daně, sazby daně apod. Stěžejní část této kapitoly byla věnována problematice daně z příjmu fyzických osob. Kromě základních pojmů zde bylo teoreticky definováno, jak získat základ daně pomocí jednotlivých dílčích základů daně, způsoby evidence podnikatelské činnosti, odčitatelné položky, slevy na dani, které může poplatník uplatnit a další.

Druhá teoretická kapitola byla zaměřena na odvodový systém České republiky. Bylo zde charakterizováno pojistné na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění a dále zde byly uvedeny informace o plátcích pojistného, sazbách, vyměřovacích základech a minimálních měsíčních zálohách.

V praktické části byly teoretické poznatky předchozích kapitol aplikovány na praktický příklad. Tato část práce byla zaměřena na daňové a odvodové zatížení vybraného podnikatele a na možnosti optimalizace této povinnosti. V úvodu byl podnikatel stručně představen a došlo zde k vyčíslení odvodové a daňové povinnosti metodou, kterou podnikatel stabilně využívá.

V další variantě bylo znázorněno, jak by se změnila výše daňového zatížení, kdyby podnikatel uplatňoval místo skutečných výdajů, výdaje procentem z příjmů.

Dále zde bylo vypočítáno pět samostatných modelů, které demonstrovaly možnosti daňové optimalizace, za využití spolupracujících osob.

V jednotlivých variantách došlo k převádění příjmů a výdajů na rodinné příslušníky podnikatele. Příjmy a výdaje byly ve dvou různých výších převedeny na manželku a následně na dítě podnikatele. K přerozdělení příjmů na obě děti nemohlo dojít, protože mladší z dětí nemá ukončenou povinnou školní docházku. A v poslední variantě došlo k převedení příjmů a výdajů na manželku a dítě. Tato varianta se ukázala jako nejméně výhodná.

Bylo zjištěno, že pro podnikatele není výhodné používat paušální výdaje a pokud by se rozhodl využít institut spolupracujících osob, byla by pro něj nejvýhodnější převést část příjmů a výdajů na manželku.

Seznam použité literatury

a) Knižní zdroje

[1] ČERVINKA, Tomáš. *Zdravotní pojištění zaměstnavatelů, zaměstnanců a OSVČ s komentářem a příklady 2016*. 8. vyd. Olomouc: ANAG, 2016. 160 s. ISBN 978-80-7263-999-1.

[2] KOLEKTIV AUTORŮ. *Daňové zákony 2016 v úplném znění k 1. 1. 2016*. Brno: BizBooks, 2016. 272 s. ISBN 978-80-256-0449-8.

[3] KUBÁTOVÁ, Květa. *Daňová teorie a politika*. 6. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2015. 276 s. ISBN 978-80-7478-841-3.

[4] MARKOVÁ, Hana. *Daňové zákony 2018 – úplná znění platná k 1. 1. 2018*. 28. vyd. Praha: Grada, 2017. 287 s. ISBN 978-80-271-0766-7.

[5] PILÁTOVÁ, Jana. *Daňová evidence: komplexní řešení problematiky daňové evidence pro OSVČ*. 11. vyd. Olomouc: ANAG, 2016. 335 s. ISBN 978-80-7554-020-1.

[6] ŠIROKÝ, Jan. *Základy daňové teorie s praktickými příklady*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2015. 128 s. ISBN 978-80-7478-785-0.

[7] ŠIROKÝ, Jan. *Daně v Evropské unii*. 6. vyd. Praha: Linde, 2013. 392 s. ISBN 978-80-7201-925-0.

[8] ŠIROKÝ, Jan a kol. *Daňové teorie. S praktickou aplikací*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2008. 301 s. ISBN 978-80-7400-005-8.

[9] VANČUROVÁ, Alena a Lenka LÁCHOVÁ. *Daňový systém ČR 2016*. 13. vyd. Praha: 1. VOX, 2016. 396 s. ISBN 978-80-87480-44-1.

[10] ŽENÍŠKOVÁ, Marta. *Pojistné na sociální zabezpečení zaměstnavatelů, zaměstnanců, OSVČ, dobrovolně důchodově pojištěných s komentářem a příklady k 1. 1. 2016*. 8. vyd. Olomouc: ANAG, 2016. 152 s. ISBN 978-80-7263-998-4.

b) Elektronické zdroje

[11] BUSINESS INFO. *Spolupracující osoba – ideální řešení pro rodinné podnikání*. [online]. [cit. 2018-02-17]. Dostupné z: <http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/spolupracujici-osoba-4773.html>

[12] ČESKÁ SPRÁVA SOCIÁLNÍ ZABEZPEČENÍ. *Důchodové pojištění*. [online]. [cit. 2018-02-17]. Dostupné z: <http://www.cssz.cz/cz/pojisteni-osvc/ucast-na-pojisteni/povinna.htm>

[13] ČESKÁ SPRÁVA SOCIÁLNÍHO ZABEZPEČENÍ. *Nemocenské pojištění*. [online]. Dostupné z: <http://www.cssz.cz/cz/nemocenske-pojisteni/>

[14] FINANCE. *Základ a sazby pojistného u sociálního pojištění OSVČ*. [online]. [cit. 2018-02-06]. Dostupné z: <https://www.finance.cz/dane-a-mzda/dane-z-prijmu/socialni-pojisteni-osvc/zaklad-a-sazby/>

[15] PORTÁL POHODA. *Podnikání spolupracující osoby*. [online]. [cit. 2018-04-21]. Dostupné z: <https://portal.pohoda.cz/pro-podnikatele/uz-podnikam/podnikani-spolupracujici-osoby/>

[16] VŠEOBECNÁ ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA. *OSVČ – minimální výše záloh*. [online]. [cit. 2018-02-17]. Dostupné z: <https://www.vzp.cz/platci/informace/povinnosti-platcu-metodika/osvc/osvc-minimalni-vyse-zaloh>

[17] ZÁKONY PRO LIDI. *Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník*. [online]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-89>

[18] ZÁKONY PRO LIDI. *Zákon č. 563/1991 Sb., Zákon o účetnictví*. [online]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1991-563>

Seznam zkratk

DPČ	Dohoda o pracovní činnosti
DPFO	Daň z příjmu fyzických osob
DPH	Daň z přidané hodnoty
DPP	Dohoda o provedení práce
DPPO	Daň z příjmu právnických osob
DZD	Dílčí základ daně
FO	Fyzická osoba
MPSV	Ministerstvo práce a sociálních věcí
OECD	Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj
OSSZ	Okresní správa sociálního zabezpečení
PO	Právnická osoba
ZD	Základ daně
ZDP	Zákon o dani z příjmu

Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce

Prohlašuji, že

- jsem byla seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;

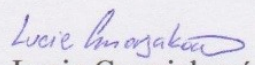
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, bakalářskou práci užít (§ 35 odst. 3);

- souhlasím s tím, že bakalářská práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího bakalářské práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o bakalářské práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;

- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;

- bylo sjednáno, že užít své dílo, bakalářskou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 11. 5. 2018

Lucie Cmorjaková

Seznam příloh

Příloha č. 1 – Daňové přiznání podnikatele – původní verze

Příloha č. 2 – Výpočet dílčího základu daně ze samostatné činnosti

Příloha č. 3 – Daňové přiznání k silniční dani

Příloha č. 4 – Daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za září